

Reindriftsnytt Boazodoallo·odđasat

- s 4 :** Ny minister vil bli bedre kjent med reindriften
- s 10 :** Synliggjøring av flaskehalsen - et steg i retning av mer representative kart
- s 28 :** Tilskudd til juridisk bistand

innhold :

Leder	side 3
Ny minister vil bli bedre kjent med reindriften	side 4
Digital innlevering av melding om reindrift	side 5
Nytt i reindriftsavtalen for 2019/2020	side 6
Siiadaandelsleders bestemmelsesrett	side 8
Synliggjøring av flaskehalsen – et steg i retning av mer representative kart	side 10
Heaptoeh våajnoes darjodh – akte sille vielie representatijve kaarhti vööste	side 11
Soabahallan - Samisk mekling i reindriften	side 17
Bruk av drone i reindrifta	side 20
Evaluering av endringer i den offentlige forvaltningen av reindriften	side 22
Boazodoalu almmolaš hálldašeami rievdadusaid árvvoštallan	side 23
Transporterer du rein med bil eller henger?	side 26
Fievrredat go bohccuid biillain dahje joriin?	side 27
Tilskudd til juridisk bistand for reinbeitedistrikter og siidaer	side 28
Dåarjoe juridihkeles dåarjose båatsoesijtide jih sijtide	side 29

boazodoallo-oddasat : reindriftsnytt 1:2019

Ansvarlig utgiver:
Landbruksdirektoratet/
Eanandoallodirektoriáhtta
Besøksadr.: Løkkeveien 111, 9510 Alta

Avdeling reindrift
Telefon 78 60 60 00
postmottak@landbruksdirektoratet.no
www.landbruksdirektoratet.no

Grafisk produksjon:
Fagtrykk Idé as,
Telefon 78 44 68 00
post@fagtrykkide.no

Kjære leser av Reindriftsnytt!

I år kunne siidaandelsinnehavere levere melding om reindrift digitalt. Ca 77 % har levert elektronisk. Vi er fornøyd med at så mange valgte å levere via Altinn og vi har fått tilbakemeldinger om at nåværende innlevering er forenklet. Innleveringa har gått veldig bra og det er rapportert om få problemer, som ble løst underveis.

I februar ble reindriftsavtaleforhandlinger for avtaleåret 2019/2020 avsluttet. Det er alltid spennende for oss i direktoratet å være delaktig i forhandlingene og spesielt for meg som har en plass i forhandlingsutvalget. Årets forhandlinger ga til slutt 136,1 millioner til reindriftsnæringa. Fortsatt er de som har reindrift som hovedvirksomhet prioritert i årets avtale. Beløpet fordeler seg til forskjellige prosjekter og tiltak, som for eksempel tilskuddsordning for kvinnelige siidaandelsledere. Det er gledelig at Utviklingsprogrammet videreføres og ikke minst at lærings- og omsorgsbaserte tjenester i reindrifta blir en permanent ordning. Det er også godt at helse, miljø og sikkerhet styrkes. Dette skal gjøres gjennom et pilotprosjekt som vi vil følge med stor interesse.

Forvaltninga følger fortsatt opp saker vedrørende reintall. Som dere kjenner til, så har saken om tvangsrødsuksjon av flokken til Jovsset Ante Sara blitt pålagt. Saken er nå behandlet i reindriftsstyret og Sara har ikke fått medhold. Saken er derfor til behandling hos Landbruks- og matdepartementet.

Vårt samarbeid med fylkesmannen fortsetter. Samarbeidet er godt og det er viktig for oss at samarbeidet utvikles ytterligere slik at vi er gode tjenesteytere til næringa. Reindriftsstyret har sitt maimøte i Tromsø. Styret har invitert alle fylkesmenn til møtet for å drøfte utfordringer i sine områder. Både reindriftsstyret og vi som sekretariat ser frem til dette møtet.

Et område som vil være viktig å ha fokus på fremover, er beredskapsplanlegging og krisehåndtering i reindrifta. Fylkesmenn og vi er i full gang med arbeidet. Fremover vil vi fokusere på at forebyggingsarbeidet systematiseres. Akkurat hvordan det kan gjøres, er ikke helt klart. Det som er klart, er at vi må finne ut av dette i samarbeid med reindriftsnæringa og fylkesmannen. Klimaendringer skaper forhold som næringa i fremtiden må ta med i betrakting i forebyggingen. Vi skal være behjelpeelig med kunnskap om beredskapsplanlegging og nødvendig tilrettelegging. Det finnes også et kriseberedskapsfond der avtalepartene har vært enig om avsetning de to siste årene. Fondet har foreløpig ikke hatt uttak. Dette fondet er

ment som en mulighet for å iverksette tiltak når distriktet har brukt opp egen avsetning til krisehåndtering.

Høsten 2018 ble det foretatt ny beitetaksering av vår-/høst- og vinterbeitene i Indre Finnmark. Norut har ferdigstilt rapporten. Foreløpig viser tallene en økning i lavbeitene i vinterbeiteområdene. For hele vinterområdet var lavdekket i 1987 på 1613,6 km², eller 19,0 % av totalarealet. I 1996 var dette tallet redusert til 8,4 prosent. I 2009 ble det påvist en nedgang til 6,1 % og en ytterligere reduksjon til 4,0 % i 2013. Dagens tall i 2018 er på henholdsvis 615,7 km² med en andel på 7,2 prosent. I rapporten påpekes eksempelvis en økning i lavdekket for Kautokeino/vestre sone, mens forholdene i midtre sone må betegnes som forholdsvis stabil, med en svak økning fra 2013 til 2018. Tilsvarende kan en og se forbedringer i Kautokeino/østre sone og i begge sonene i Karasjok. Hvor langt disse trendene er reelle og hvilke forklaringer en her kan knyttes til disse indikasjonene, må besvares gjennom mer omfattende studier i området.

Et nytt lovforslag er ute. Forslaget er til behandling i næringskomiteen. Dette lovforslaget er en oppfølging av Stortingsmelding nr 32 – Reindrift Lang tradisjon – unike muligheter. Forrige melding kom ut i 1992, St.meld. nr. 28 (1991–92) En bærekraftig reindrift, En stortingsmelding er et dokument som det jobbes med over lang tid. Dokumentet gir føringer for retning som Stortinget ønsker, og hvilket fokus som reindriftsnæringa skal inn i. Stortingsmeldinga vil derfor følges opp i lang tid fremover. Landbruks- og matdepartementet har fremmet forslag om endring om å gjøre siidaandelens reintall tilgjengelig for andre internt i næringa. De foreslår også endring av §33 som vil føre til obligatorisk øremerking av rein. Dette skal komme i tillegg til tradisjonell øremerking.

Departementet og Sametinget er kommet til enighet om oppnevning til Reindriftsstyret. Dette er noe vi som sekretariat er glade for. Et fulltallig styre med variert bakgrunn og erfaring, er viktig for at styret får et bredt og godt grunnlag for å fatte sine beslutninger, både når det gjelder forvaltningsvedtak og når det gjelder rådgivningsdelen av styrets oppgaver.

Jeg tenker på våre reindriftsutøvere i dette landstrakte land. Mitt ønske for sommeren er gode arbeidsforhold og at beiteforholdene i alle områder gir store og sterke dyr som igjen gir godt grunnlag for god produksjon og dermed inntekt. Så ønsker jeg selv sagt alle våre lesere en riktig god sommer.

Liv Berit Hætta
Direktør

Ny minister vil bli bedre kjent med reindriften

I januar i år ble Olaug Bollestad ny landbruks- og matminister. Dette innebærer også at hun er reindriftsminister.

Av Landbruks- og matdepartementet

– Jeg kjente ikke mye til reindriftsnæringen da jeg tiltrådte. Men jeg ble kastet inn i dette politikkområdet fra dag en. Det har vært en utrolig spennende erfaring så langt. Og min interesse for å bli kjent med denne næringen og kulturen, har økt betydelig siden jeg tiltrådte, sier Bollestad.

Da hun kom inn som minister, var det to sentrale oppgaver som hun måtte raskt gå inn i. Det ene var reindriftsforhandlingene, det andre var det pågående arbeidet med revisjon av reindriftsloven.

– Reindriftsforhandlingene ble løset i havn med et historisk godt resultat. Vi så her en økning på et nivå som man tidligere ikke har sett. Jeg er veldig godt fornøyd med det resultatet og den innretningen vi fikk gjennom denne avtalen, sier Bollestad.

Landbruks- og matminister Olaug Bollestad.

– Jeg har også hatt møter med både Sametinget og Norske Reindriftssamers Landsforbund. Av disse har jeg fått innspill til saker og problemstillinger som de mener det er viktig å jobbe videre med. Jeg er glad for slike innspill, og jeg er svært opptatt av å ha en god og konstruktiv dialog med disse sentrale aktørene i reindriftspolitikken.

Reindriftspolitikken er et spennende

politikkområde, men også veldig komplekst. På kort tid har jeg fått innblikk i mange problemstillinger på reindriftsområdet. Da jeg kom inn i denne jobben hadde jeg mange spørsmål, og noen har jeg fått svar på. Men mange gjenstår. For at jeg skal få et godt nok innblikk i denne næringen, er jeg nødt til å komme meg ut og treffe utøverne i deres eget miljø. Dette vil garantert bli gjort over sommeren, noe jeg ser veldig frem til, sier Bollestad.

Digital innlevering av melding om reindrift

Adm. dir. Jørn Rolfsen i Landbruksdirektoratet

Landbruksdirektoratet har laget nye digitale skjema for innlevering av melding om reindrift. Innleveringen har gått bra, og Landbruksdirektoratet har fått inn over 400 digitale innleveringer.

Av Bjørnar Strøm-Hågensen,
seniorrådgiver Landbruksdirektoratet

I 2018 måtte reindriftsnæringen levere melding om reindrift på papir. I 2019 har Landbruksdirektoratet lansert en ny digital løsning for innlevering av melding om reindrift via Altinn. Også søknad om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag er tilgjengelig her.

– Vi har prioritert dette arbeidet svært høyt, og er glad for at vi nå kan tilby reineierne digitale tjenester som tilfredsstiller alle krav til sikkerhet. Med de nye digitale løsningene blir det også mye enklere å rapportere og søke, sier adm. dir. Jørn Rolfsen i Landbruksdirektoratet.

Gode tilbakemeldinger

Det er fylkesmannsembetene som har hatt dialogen ut mot næringa i forbindelse med bruk av de nye skjemaene. Tilbakemeldingene fra dem er at innleveringen har gått bra, sier Rolfsen. Vår nettverksleverandør fikk uheldigvis problemer med

nettligangen 9. april, noe som førte til at skjemaet ble utilgjengelig en kort periode. Feilen ble rettet opp i neste dag, og fristen for å levere meldingen ble derfor utsatt til 12. april forklarer Rolfsen.

Rolf Gunnar Mienna hos Fylkesmannen i Troms og Finnmark bekrefter også gode erfaringer med den digitale løsningen.

– Årets innlevering har gått bra. Det har vært lite spørsmål og henvendelser fra næringa, selv om det er en ny, digital løsning. Henvendelsene til oss har stort sett handlet om hvordan man finner frem til det nye skjemaet i Altinn. Tilbakemeldingene fra utøverne er at det nye skjemaet er enkelt å bruke, sier Mienna.

Positiv til digitalt skjema

Anders Walkeapää er siidaandsleder i Saltfjellet reinbeitedistrikt. Han leverte melding om reindrift digitalt for første gang i 2019, og kunne fortelle om en positiv erfaring.

– Jeg har tidligere levert på

papir. Erfaringen min var at det digitale skjema var enkelt å fylle ut. Det var litt uvant i forhold til papirskjema, og skjemaet kan nok forenkles enda mer. I Altinn var det litt vanskelig å finne riktig skjema, da man måtte passe på å være innlogget som privatperson og ikke på organisasjonsnummer, sier Walkeapää.

Godt fornøyd

Av totalt 542 siidaandeler var det 414 som leverte digitalt. Det betyr at ca. 76 prosent av innleveringene var digital, noe vi er godt fornøyd med, sier Jørn Rolfsen. – Vi tror antall digitale innleveringer kan øke neste år. Vi fortsetter arbeidet med å forenkle og forbedre løsningene sier Rolfsen.

Evaluering

Om noen har forslag til forbedringer er det bare å ta kontakt med Landbruksdirektoratet. Før innlevering av melding om reindrift neste år så vil vi evaluere skjemaet, og se på behovet for forenkling og forbedring.

Nytt i reindriftsavtalen for 2019/2020

Rammen for reindriftsavtalen 2019/2020 ble på 136,1 mill. kroner og gjelder for budsjettåret 2020. Reindriftsavtalen 2019/2020 trer i kraft 1. juli 2019.

Av *Elena Guttormsen, seniorrådgiver
Landbruksdirektoratet*

Endringer fra avtalen 2018/2019:
Reindriftens Utviklingsfond
Forskning og utvikling

For budsjettåret 2020 er det ikke øremerket midler til forskning og utvikling. Det er likevel adgang til å søke Reindriftens Utviklingsfond om midler til slike tiltak. Avtalepartene har bestemt at følgende nye områder skal prioriteres i 2020:

- utvikling av fôr til bruk under beitekriser
- overvåking og beredskap om reinens helse
- hvordan klimaendringer og industrielle utslipp påvirker reindriften
- HMS-forhold i reindriften
- tiltak for en bedre sikring av reindriftens arealer
- utvikling av reindriftens selvstyre.

Fagbrevordningen

Avtalepartene ønsker å styrke fagbrevordningen ved å øke avsetningen fra 2 mill. kroner til 2,5 mill. kroner. Økningen av avsetningen skal brukes til å heve lønnen til lærlingene i reindriften. Dette gjelder fra budsjettåret 2020.

Pramming av rein

Avtalepartene ble enige om å omdisponere 1 mill. kroner til ordningen med pramming av rein. Målet med omdisponeringen er å øke prammedøgn, da det viste seg at fjorårets ramme på 4,5 mill. kroner ikke ga tilstrekkelig antall prammedøgn for å transportere alle med behov for det. Rammen for pramming av rein i 2019 er etter dette på 5,5 mill. kroner.

Lærings- og omsorgsbaserte tjenester – «Ut på vidda»

For 2019/2020 ble avtalepartene enige om å videreføre ordningen med lærings- og omsorgsbaserte tjenester og etablere ordningen «ut på vidda» som en permanent ordning på lik linje med det som er gjort i jordbruket gjennom prosjektet «Inn på tunet». Dette vil sikre god oppfølging av dem som allerede har etablert seg i prosjektet eller planlegger etablering. Fylkesmannen i Troms/Finnmark administrerer ordningen. Avsetningen til lærings- og omsorgsbaserte tjenester økes fra fjorårets avsetning på 1,27 mill. kroner til 2,5 mill. kroner.

Fjerning av gammelt gjerdemateriell

Ordningen med fjerning av gammelt gjerdemateriell videreføres. For inneværende år gjelder ordningen for Øst-Finnmark reinbeiteområde. I 2019/2020 vil ordningen gjelde for Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde. Det er avsatt 0,8 mill. kroner til dette formål. Det vil bli utarbeidet regelverk for ordningen med virkning fra 1. juli 2019 som tilsvarer gjeldende regelverk for Øst-Finnmark.

Optisk klassifisering av rein

Avtalepartene ble enige om å avsette 1 mill. kroner til implementering av optisk lengdemåling av rein. Den nye formen for klassifisering vil erstatter gjeldende system med kjønns- og aldersfastsetting. Prosjektet med implementering av det nye systemet startet allerede i august 2018, og det gjenstår kun tre slakterier som enda ikke har implementert systemet. Avtalepartene forutsetter at all rein skal klassifiseres gjennom optisk lengdemåling fra og med slaktesesongen 2019/2020.

Kriseberedskap

For avtaleåret 2018/2019 ble det avsatt 2 mill. kroner til den nye ordningen med ekstraordinært tilskudd til kriseberedskap over RUF. Avsetningen er enda ikke benyttet. Avtalepartene ble enig om å avsette ytterligere 1 mill. kroner for 2019/2020 til formålet.

Frakttorskudd

Avtalepartene ble enige om å forlenge perioden for tilskudd til frakt av levende rein og øke satsen i tidsrommet 1. november–31. desember. Grunnen til endringen er de siste årenes forskyvning av slaktetidspunkt. Fra og med avtaleåret 2019/2020 gis det kr 40 for frakt av både levende rein og slakteskrotter i perioden 15. august–31. desember.

HMS i reindriften

Avtalepartene ble enige om å avsette 2 mill. kroner til utvikling og etablering av HMS-tjeneste i reindriften. Etableringen gjennomføres som et treårig

pilotprosjekt i samarbeid med Norsk Landbruksrådgivning.

Kostnadssenkende og direkte tilskudd

Det er avsatt 88,2 mill. kroner til ulike direkte tilskudd for avtaleåret 2019/2020. Dette er en økning på 9,1 mill. kroner fra forrige avtale.

Distriktsstorskuddet

Grunnbetøpet per distrikt økes fra kr 92 000 til kr 102 000 per distrikt. Ekstraordinært tilskudd til sijteandeler i Trollheimen økes fra kr 50 000 til kr 100 000 per andel.

Tilskudd til siidaandeler og tamreinlag

Særskilt driftstorskudd til kvinner med egen siidaandel
For å støtte opp om kvinner med egen siidaandel, innføres det et nytt tilskudd fra avtaleåret 2019/2020 på inntil kr 25 000.

Endringer i grunnvilkår for tilskudd, utmåling og avkorting

Avtalepartene ønsker å gjøre

følgende endringer i forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag:

- endre grunnvilkår for tilskudd for å hindre posisjonering
- tilpasning av bestemmelse om utmåling av tilskudd for å oppnå rimelig resultat for reineiere
- åpning for muligheten for avkorting av tilskudd ved brudd på bl.a. dyrevelferdsloven.

Samtlige endringer vil gjelde fra 1. juli 2019.

Velferdsordninger

Satsen for tidligpensjon økes fra avtaleåret 2019/2020. Satsen for enbrukerpensjon økes fra kr 100 000 til kr 150 000, og for tobrukerpensjon fra kr 160 000 til kr 240 000.

Landbruksdirektoratet vil informere om alle endringer i forskriftene til reindriftsavtalen på: www.landbruksdirektoratet.no etter 1. juli 2019.

Reindriftsloven § 10 annet ledd gir siidaandsleder mulighet til å bestemme hvem som kan være medlem av siidaandelen og hvor mange rein medlemmet skal ha. Dette innebærer også at siidaandsleder kan bestemme hvem og eventuelt når en reineier ikke lenger får være medlem i siidaandelen.

Siidaandsbestemmels

*Av Jette Høylo-Rosenberg,
førstekonsulent
Landbruksdirektoratet*

Tolkningsuttalelse fra Landbruks- og matdepartementet

I brev av 25. januar 2019 har Landbruks- og matdepartementet (LMD) kommet med en tolkningsuttalelse av reindriftsloven § 10 annet ledd.

LMD legger i brevet til grunn at det ikke er nødvendig med samtykke fra det medlemmet som siidaandsleder ikke lenger ønsker skal være en del av andelen. Dersom et medlem ikke lenger er ønsket i siidaandelen, skal vedkommende gis en rimelig frist til å selge, slakte eller overføre reinen til en annen siidaandel. Såfremt medlemmet ikke etterkommer dette innen fristen, vil medlemmet utøve reindrift uten tilknytning til en siidaandel. Etter reindriftsloven § 9 annet ledd er det «et vilkår for å eie rein at reinen inngår i en siidaandel...». Hvis medlemmet

ikke følger siidaandslederens pålegg, vil det foreligge et ulovlig forhold. LMD legger til grunn at myndighetene i disse tilfellene skal foreta nødvendig oppfølging etter reindriftslovens

sanksjonsbestemmelser, herunder nødvendige pålegg etter § 75 og tvangsmult etter § 76.

Etter reindriftsloven § 75 er det et krav at det foreligger offentlige

eders esrett

interesser for at myndighetene kan treffe pålegg for å stoppe det ulovlige forholdet.

Hva er offentlige interesser?

Uenigheter mellom siidaandelsleder og medlemmer i siidaandelen er i utgangspunktet et internt anliggende som reindriftsutøverne skal løse seg imellom. LMDs uttalelse innebærer dermed en ny og utvidet forståelse av lovens begrep «offentlige interesser» ved at offentlige myndigheter skal gripe inn i et internt anliggende.

Det foreligger offentlige interesser i de tilfeller der det er truffet offentligrettslige vedtak. Dette vil for eksempel være vedtak om reintallsreduksjon, der det vil være en offentlig interesse at vedtaket etterleves.

Det er i det offentliges interesse at siidaandelene og reineierne driver en velordnet reindrift. Offentlige interesser vil kunne foreligge hvis et medlem ikke retter seg etter siidaandelsleders beslutning, og dermed driver ulovlig reindrift.

Foto: Majjen Era

Konsekvenser av manglende oppfølging av siidaandelsleders krav

For at Reindriftsstyret eller fylkesmannen skal kunne treffe vedtak etter reindriftsloven § 75 og § 76 kreves det at siidaandelsleder har forsøkt å legge til rette. Siidaandelsleder skal legge til rette ved å gi tilstrekkelig tid for medlemmet til å slakte/selge sine rein eller finne en ny siidaandel. Hva som er tilstrekkelig tid må vurderes konkret i hver sak. Reindriftsstyret eller fylkesmannen vil blant annet vurdere når på året dette foregår og mulighet for slakting. En frist på minst 2 måneder regnes i hovedsak som tilstrekkelig.

Oppsummering:

I tilfeller der siidaandelsleder har gitt en rimelig frist for medlemmet til å finne seg ny siidaandel eller slaktet/selge reinen, og medlemmet ikke retter seg etter siidaandelslederens beslutning, kan myndighetene gripe inn i henhold til reindriftsloven.

Synliggjøring av flaskehalsene – et steg i retning av mer representative kart

Sesongbeitekartene til reindrifta gir inntrykk av store og sammenhengende beiteområder i de ulike reinbeitedistrikten, men reindriften erfarer noe helt annet på bakken.

Av Camilla Risvoll (*Nordlandsforskning, prosjektleder*), Mats Pavall (*Duokta rbd.*), Tom Lifjell (*Ildgruben rbd.*), Svein Morten Eilertsen (*NIBIO*), Aase Kristine Lundberg (*Nordlandsforskning*) og Siri Veland (*Nordlandsforskning*).

Både reindriftsutøvere og forvaltning uttrykker et stort behov for reindriftskart som i større grad fanget opp mangfoldet, dynamikken, inngrep og kumulative effekter som påvirker beitearealet. To reinbeitedistrikter (Duokta rbd. og Ildgruben rbd.) i Nordland og forskere har samarbeidet om å bedre forstå hvordan kumulative effekter kan kartfestes, og hvordan kartene bedre kan reflektere reinens bevegelse gjennom terrenget og reindriftas bruk av arealene. Det har vært en kontinuerlig dialog med forvaltningen gjennom prosessen. Dette arbeidet har vært gjennomført i prosjektet 'Flexibilitet i reindriften – barrierer og muligheter for bærekraftig utvikling i reindriften i Nordland' ('FleksiRein'), som er finansiert av Reindriftens Utviklingsfond (Landbruksdirektoratet) og ledet av Nordlandsforskning v/Camilla Risvoll.

Menneskeskapte og naturgitte flaskehalsene

Reineiere fra begge distrikten peker på viktige områder som reinen må passere en eller flere ganger hvert år. I disse områdene gjør tekniske inngrep eller menneskelig

aktivitet at reinen kan nekte å passe, og reindriftsutøverne må bruke mye tid og krefter på å "tvinge" reinen gjennom. I de to reinbeitedistrikten har det over senere år blitt et stadig økende press på arealene i form av inngrep og forstyrrelser. Som en konsekvens har disse områdene som egentlig er viktige passasjepunkter blitt til utfordrende flaskehalsene i flyttingen mellom ulike sesongbeiter og beiteflytninger innenfor en sesong. Forhold relatert til f.eks. topografi og årstid (eks. bratt terreng, tett skog, snø/isforhold), kan bidra til å skape naturlige flaskehalsene, og under slike forhold vil utfordringer knyttet til inngrep og forstyrrelser bli ytterligere forsterket. Inngrep og forstyrrelser i områder identifisert som flaskehalsene er derfor en trussel for reindrifta, og krever økt oppmerksomhet fra forvaltning på alle nivåer og storsamfunnet for øvrig. I prosjektet har reinbeitedistrikten spesielt pekt på viktigheten av å forstå dynamikken knyttet til flaskehalsene, og betydningen disse områdene har for beitetilgang og muligheten til å flytte mellom sesongbeiter.

Reindriftens behov blir ikke synliggjort i kartene

En stor utfordring for reindriftsnæringa er at reinens arealbruk blir påvirket av inngrep og menneskelig aktivitet som er for tett inn på flyttleiene som er markert på kartet.

Observasjoner fra reindriftsutøvere samt forsøk på rein har vist at reinens arealbruk kan bli påvirket av forstyrrelser flere kilometer unna. Reinens dynamiske bruk av arealene gjennom reindriftsåret fanges dermed ikke opp i eksisterende arealbrukskart. I prosjektet har vi definert influenssoner (unnvikelsessoner) rundt fysiske installasjoner i landskapet som bygg, kraftlinjer, veier og stier (se figur 1 og 2). Dette er i områder definert som flaskehalsene og influenssonene er definert av reindriftsutøvere som har lokalkunnskap om det spesifikke området.

Utfordrende begrepsdefinisjoner i kart – lokale forhold avgjør

I kartprogrammet ArcGIS finnes det verktøy som kan brukes til å tegne buffersoner eller influenssoner (en funksjon der en strek eller punkt på kartet får tegnet en sone rundt seg i en forhåndsdefinert og uniform bredde). Det foreligger per i dag ikke standardprosedyrer for å tegne inn slike soner i reindriftskartene, men det pågår diskusjoner i forvaltningen omkring dette. Slike standardiserte bredder vil likevel ofte ikke være representative for den dynamiske bredden influenssonene har i reinens faktiske bruk av landskapet. I prosjektet har vi gått mange runder før vi landet på fremstillingen av influenssonene i figur 1 og 2. Reindriftsutøverne erfarer at avstanden er avhengig av lokale forhold som terreng, snøforhold,

Heaptoeh våajnoes darjodh – akte sille vielie representatiive kaarhti vööste

Båatsoen boelhkegåatomekaarhti mietie dellie vååjnoe goh gåatomedajvh leah stoerre jih iktemierien dejnie ov messie gåatomedajvine, men båatsoen akte eevre jeatjah dååjrehtimmie vuelnie deavesne.

Tjaelije: Camilla Risvoll (Nordlandsforskning, prosjekten åvtrehke), Mats Pavall (Duokta sjíte), Tom Lifell (Ildgruben sjíte), Svein Morten Eilertsen (NIBIO), Aase Kristine Lundberg (Nordlandsforskning) jih Siri Veland (Nordlandsforskning).

Dovne båatsoeburrieh jih reereme jiehtieh joekoen daerpies båatsoekaarthigumie mah jeenjebemasth gellievoetem, dynamihkem, skilkehtassh jih kumulatiive effekth feerhmieh mah gåatomedajvem tsevtsieh. Göökte båatsoesjíth (Duokta sjíte jih Ildgruben sjíte) Nordlandesne jih dotkijh leah laavenjosteme juktie buerebelaakan guarkedh guktie kumulatiive effekth maehtieh kaarhese biejesovvedh, jih guktie kaarhth buerebelaakan maehtieh speejeldidh guktie bovtse dajvesne vaanterde jih båatsoen åtnoe areaalijste. Akte iktemearan dialoge reereminie orremie daan prosessen tjírrh. Daam barkoem lea tjírrehtamme prosjektesne "Flexibilitet i reindriften – barrierer og muligheter for bærekraftig utvikling i reindriften i Nordland" (Flexi-Rein), maam Båatsoen Evtiedimmiegoente (Laanteburredirektoraate) finansieradamm, jih Nordlandsforskning Camilla Risvollen baaktoe lea barkoem stuvreme.

Heaptoeh mah leah almetjistie jih eatnamistie sjugniesovveme

Båatsoeburrieh gåabpagihtie sjíteste vihkeles dajvide tjúvtjiedieh mej tjírrh bovtse tjuara vaanterdih aktem jallh jienebh aejkieh fierhten jaepien. Teknihkeles skilkehtassi jallh almetji darjomti gaavhan bovtse maahta nyöjhkedh dejnie

dajvine rahtjedh, jih båatsoeburrieh tjuerih guhkiem giehtelidh jih jijnjem barkoefamoem nuhtjedh juktie bovtsen daej dajvi tjírrh "trumhpiestidh". Dej minngemes jaepieh akte ahkedh stuerebe deadtove sjidteme areaalide skilkehtasigumie jih sturreminie dejnie göökte båatsoesjíthine. Goh akte konsekvensie dellie daah dajvh, mah riektesisnie leah vihkeles vaesemesjíieh, haestiedihks heaptoeh sjidteme gosse jaepieboelhki ov messie gåatomedajvi gaskem juhtiemine, jih gosse gåatomen gaavhtan dajveste dajvese jáhta. Tsiehkieh mah leah ektiedamme v.g. topografijese jih jaepieboelhkese (v.g. praarehk, söokes skáajje, lopme/jiende), maehtieh viehkiehtidh iemie heaptoeh sjugniedidh, jih dagkeri tsiehkiej nuelesne dellie haestemh mah leah skilkehtasside jih sturremidie ektiedamme, sjighthie enn veaksahkabpoë sjidtedh. Skilkehtassh jih sturremh dajvine mah leah identifisera damme goh heaptoeh, leah dan åvteste akte aajhtoe båatsose, jih lissiehtamme tsåatskelesvoetem krievieh reeremistie gaajhkine njieptjíne jih abpe stoerres ebriedahkesne. Prosjektesne båatsoesjíth joekoen tjíertestamme man vihkeles lea dynamihkem guarkedh mij lea heap tojde ektiedamme, jih guarkedh man vihkeles dah dajvh leah gåatoemasse jih man vihkeles lea nuepiem utnedh jaepieboelhki gåatomedajvi gaskem juhtedh.

Båatsoen daerpiesvoeth eah våajnoes dorjesovvh kaarhtine

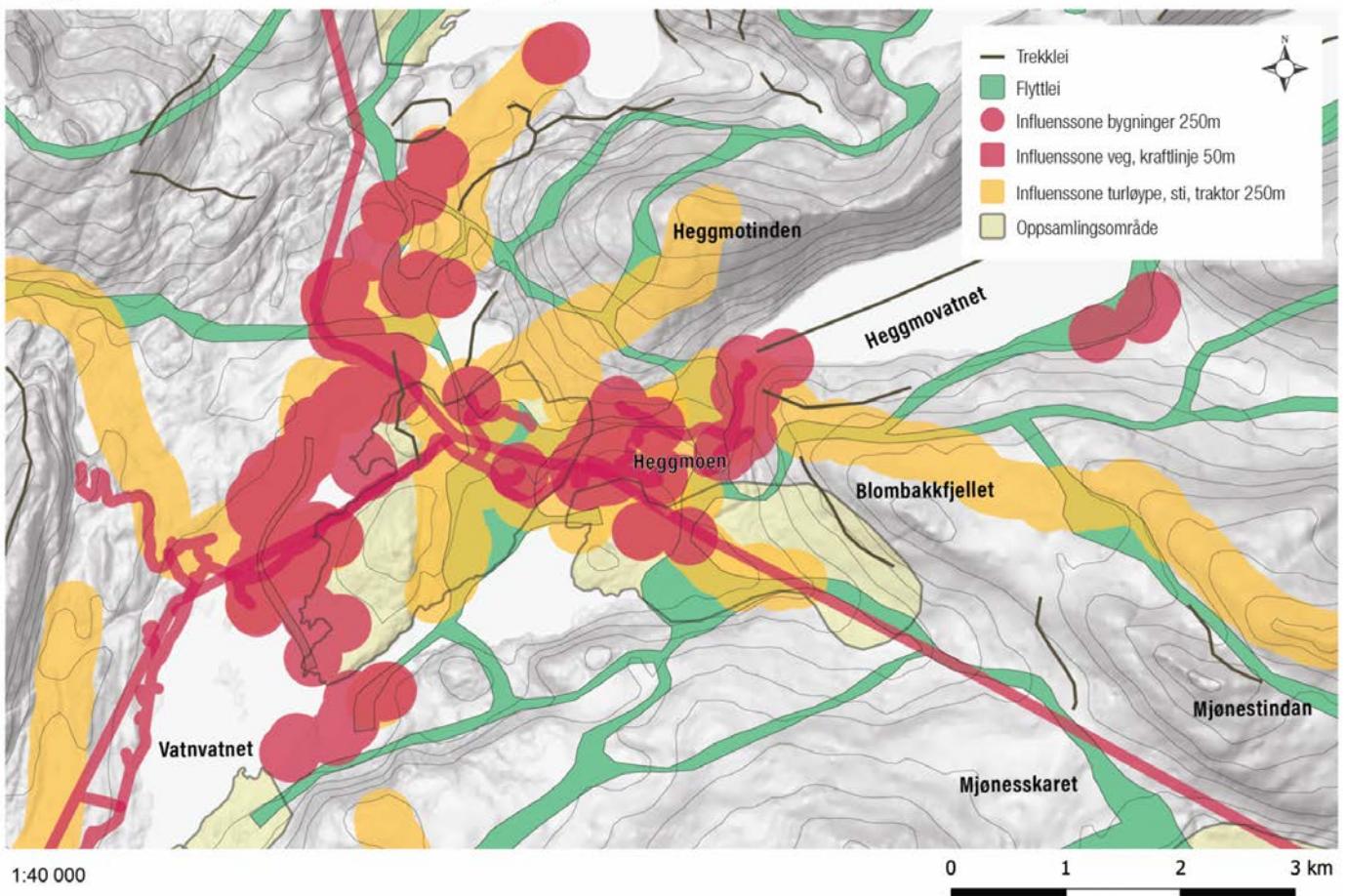
Akte stoerre haesteme båatsose gosse skilkehtassh jih darjomti almetjistie,

mah leah fer lihke juhtemegeajnojde mah leah kaarhtesne mierhkesjam me, bovtsen areaaleåtnoem tsevtsieh. Vihtesjimmieh båatsoe-aajhterijstie, jih pryoovoe bovtsesne, leah vuesiehttamme sturremh gellie kilomeeterh dubpielis niae maehtieh bovtsen areaaleåtnoem tsevtsedh. Bovtsen jeereldihkje åtnoe areaalijste båatsoejaepien tjírrh ij dan åvteste våajnoes sjidth dejnie areaale åtnoekaarhtine mah daelie gååvnesieh. Prosjektesne libie influensdajvh (gerve medajvh) tjíelkestamme fysiske tseeg keldahki bijre eatnamisnie goh gætieh, faamoelinjah, geajnoeh jih baalkah (vuartersj 1. jih 2. figuvrem). Daate lea tjíelkestamme goh heaptoeh dejnie dajvine, jih båatsoeburrieh leah influensdajvide tjíelkestamme mah voenges daajroem dan sjíere dajven bijre utnieh.

Haestiedihks dievesetjíelkestim mieh kaarhtine – voenges tsiehkieh muenieh

Kaarhteprogrammesne ArcGIS díirregh gååvnesieh mah maehtieh åtnasovvedh juktie sjíere bufferedajvh jallh sjíere influensdajvh guvviedidh (akte funksjov ne gusnie siieve jallh tsiehkie kaarhtesne aktem guvviedamme dajvem sov bijre åådtje aktene åvtelhbodti tjíelkestamme jih uniforme gamtosne). Daan biejjeni ij naan standaardeviekjeh gååvnesh juk tie dagkerh sjíere dajvh båatsoekaarthi ne guvviedidh, men digkiedimmieh dan bijre reeremisnie juhtiemine. Dagkerh standardiseradammne gamtoeh eah sjíth løjhkan representatiive åroddh dan jeereldihkje gamtose influensdajvh

Heggmoen i Duokta reinbeitedistrikt (RBD)

Figur 1: Heggmoen i Duokta reinbeitedistrikt

Figuvre 1: Heggmoen, Duokta sjøtesne (gaaltje: H. Lundberg, Analyse og Tal)

skogstetthet og tid på året. Denne unnvikelsesavstanden eller influenssonen knyttet til fysiske inngrep i landskapet (eks. hytter, kraftlinjer, vei/jernbane) eller forstyrrelser fra menneskelig aktivitet (eks. tur- og skigåing, toppturer, hundekjøring) varierer både fra sted til sted og gjennom årstidene. En reindriftsutøver understreket dette:

«Å beregne hensynsone eller influenssone fins det ingen eksakt mal på.. Det er mange faktorer som spiller inn.. F.eks. om vinteren handler det om snøforholdene på det gitte tidspunktet når vi flytter reinen – dybden, konsistensen og hvor i landskapet snøen falt...»
Det er derfor viktig å utvikle begrepsbruken i og visualiseringen av kartmaterialet. Størrelsen og formen på influenssoner og hva som faktisk blir vektlagt i kartene reflekterer per

i dag ikke den reelle forstyrrelsen for reindriften, og vi argumenterer for at det heller ikke fins en standard mal for dette. Her er reindriftsutøvernes kunnskap og erfaringer veldig viktig både for å definere hvordan reinens bevegelsesmønster samt deres drift bedre kan bli representert gjennom arealbrukskartene.

Det er nødvendig å se flytt- og trekkleiene i lys av samspillet mellom kumulative effekter av inngrep i landskapet. Det er der flaskehalsene skapes, men flaskehals er ikke per i dag et begrep som brukes i kartmaterialet. Vårt prosjekt viser at flaskehals kan være et nyttig begrep å introdusere i reindriftskartene, i tillegg til et økt fokus på influenssoner for å bedre kunne vurdere den reelle påvirkning som inngrep og forstyrrelser har på reindriftens arealbruk. En viktig forutsetning er imidlertid

at dette bygger på reindriftas kunnskap om bruken av landskapet og dette kan ikke reduseres til tekniske standarder.

Å se og kjenne landskapet

Flaskehalsene som er illustrert her utgjør begge kritiske passasjer for reindriften ettersom dette er det eneste stedet der reinen kan bevege seg mellom øst og vest (Duokta rbd.) og korteste veien mellom ulike beiter (Ildgruben rbd.). Disse kartene har blitt til gjennom dialog og samarbeid mellom reindriftsutøverne og forskere, og er et eksempel på hvordan erfaringsbasert kunnskap kan kombineres med vitenskapelig kunnskap og fremstilles i kart for å gi et bedre bilde av både komplekse sammenhenger samt den dynamiske bruken av landskapet.

Figur 1 viser flaskehalsen knyttet til

utnieh bovtsen riektes åtnosne eatnamistie. Prosjektesne libie gellie aejkieh ussjedadteme åvtelen eajhnadovvimeh åehpiedehtemem influensdajvistje figu-vresne 1 jih 2 dhaarjoehtidh. Båatsoeburrieh dääjrehtieh gähkoe lea jarohke voenges tsiehkijste goh guktie eatneme väjjnoe, man jijnje lopme lea, man söokes skåajje lea jih mennie mieresne jaepien bovtse lea desnie. Daate gervemegähkoe jallh sjere influensdajve ektaidamme fysiske skilkehtasside eatnamisnie (v.g. hæhtjeh, faamoelinjah, geajnoe/ruevtiera-jroe) jallh sturremh almetji darjoemijstie (v.g. vaanterdimmie jih tjoekjeme, tjahki nille vaedtsedh, bïenjigujmie vuejedh) jeerehtieh dovne sijjesto sæjjan jih jaepieboelhki tjirrh. Akte båatsoeburrie dam tjertesti:

« Ij naan tjelke maallem gäåvnesh juktie sjere krööhkemedajvem jallh sjere influensdajvem aerviedidh. Gellie faktovrh mah leah vihkeles. V.g. daelvege dellie lea lopmen bijre dan vihties tijjen gosse mijjeh bovtsgujmie juhtebe – man jinje lopme lea, guktie lopme lea jih gusnie eatnamisnie tjuatseme...»

Dan åvteste vihkeles diejveseåtnoem evtiedidh kaarhematerijellesne jih kaarhematerijellem visualiseradidh. Influensdajvi stoeredahke jih hammoedimmie jih müsse leavloe raaktan biejesåvvakaarhtine, eah dam tjelke sturremem båatsoe vuesehth, jih mijjeh argumenteerebe akte standarde maalle ij akt disse gäåvnesh. Daesnie båatsoeburrieh daajroe jih dääjrehtimmie joekoen vihkeles, dovne juktie tjelkestidh guktie bovtse vaanterde jih aaj guktie båatsoe buerebelaakan maahta representeradammie sjidtedh areaaleåtnoekaarhti tjirrh.

Daerpies juhiteme- jih rahtjemelaajrojde tjoekjesisnie vuartasjih dehtie ektspieleste dej kumulatiive effekti gaskem dejstje skilkehtassijste eatnamisnie. Desnie dah heaptoeh sjugniesuvvih, men heaptoe ij leah akte diejvese mij kaarhematerijellesne åtnasåvva daan biejjien. Mijen prosjekte vuesehthe heaptoeh maehtieh nuhteligs diejvesinie åroodh båatsoeskaarhtide sjiehtesjih, lissine akten lissiehtamme fokusasse influensdajvide juktie buerebelaakan maehtedh vuarjasjih guktie daaresjim-

mieh jih sturremh tjelkelaakan båatsoen areaaleåtnoem tsevtsieh. Akte vihkeles krievenasse lea daate båatsoen daajroem eatnemeåtnoem bijre våaroeminie åtna, jih ij maehtieh dam giehpiedidh teknikeles standaardide.

Eatnemem vuejnedh jih damtedh

Heaptoeh mah leah vuesiehtamme daesnie leah gäabpatjahkh geerve tja-angeldahkh båatsose, dan åvteste daate lea dihle aajnehke sijje gusnie bovtse maahta rahtjedh luvliedajven jih jilliedajven gaskem (Duokta sijte), jih äenemes geajnoem vaanterdiddh ovmessie gäato-medajvi gaskem (Ildgruben sijte). Daah kaarht leah dorjesovveme dialogen jih laavenjostoen tjirrh båatsoeburrieh jih dotkiji gaskem, jih vuesehte guktie daa-jroe mij dääjrehtimmeste båata maahta daejremovoeten daajrojne aktanidh jih dam kaarhtine åehpiedehtedh juktie bu-erebe guvviem vedtedh dovne gellielaak-keje ektaidimmijste jih dam jeereldihkie åtnoen tjirrh eatnamistie.

Figuvre 1 heaptoem vuesehthe ektdamme sæjjan Heggmoen Bådåddjon tjeltesne, Duokta sijtesne. Båatsoen dääjrehtimmien mietie maahta joekoen geerve åroodh Heggmoen baaktoe juh-tedh bovt sine dan åvteste eatneme dan praarehke jih tjaavterge, jih vaenie sijjeh gäåvniesieh gusnie maahta vaesdh. Lissine söokes skåajje såemies lehkesne, jih geerve vuejnedh guktie juhiteme bovtsgujmie jáhta daennie davesne. Dan åvteste dan praare dellie daerpies hijvenlaakan vuejnedh juktie maehtedh jijtjemse posisjoneradidh bovtsen vaanterdimmieönsteren mietie. Joekoen dej minngemes 4-5 jaepieh orre tuvre-baalkah båateme jih destie enn vierrebe sjidteme bovtsgujmie juhtedh aktene praare jih giedtsies eatnamisnie. Akte fysiske installasjovne goh v.g. akte hæhtjoe ij daarpesjh akte haesteme åroodh, men dihle darjome hæhtjose jih hæhtjoste jih magkeres darjome dihle lea, lea dihle mij daamtaj bovtsem balta. Daate dynamih-ke ij väajnoes sjidhkaarhtine.

Umskaret lea vuajnalgamme goh akte heaptoe båatsoeburrieh gaskem Ildgruben sijtesne, jih lea vuesiehtamme 2. fi-guvresne. Daate heaptoe lea aktene naa ræhpas eatnamisnie mij leah tsavtseme

jieniebijstie båarasåbpoe geajnoelaajrojste mah dajven tjirrh juhtieh. Daesnie uvtemes sturremh almetji darjoemijstie geajnoelaajroe mietie jih abpe jeatjah eatnamisnie mah haestemh bovtsejuhtiemasse sjugniedieh. Sijjesto eatnemem akten ledtien perspektijven tjirrh vuejnedh, guktie kaarht darjoe, akte båatsoeburrieh aarvoem tjertesti eatnemen däaresth vuejnedh juktie konsekvensh skilkehtassijste jih almetji darjoemijstie väajnoes darjodh.

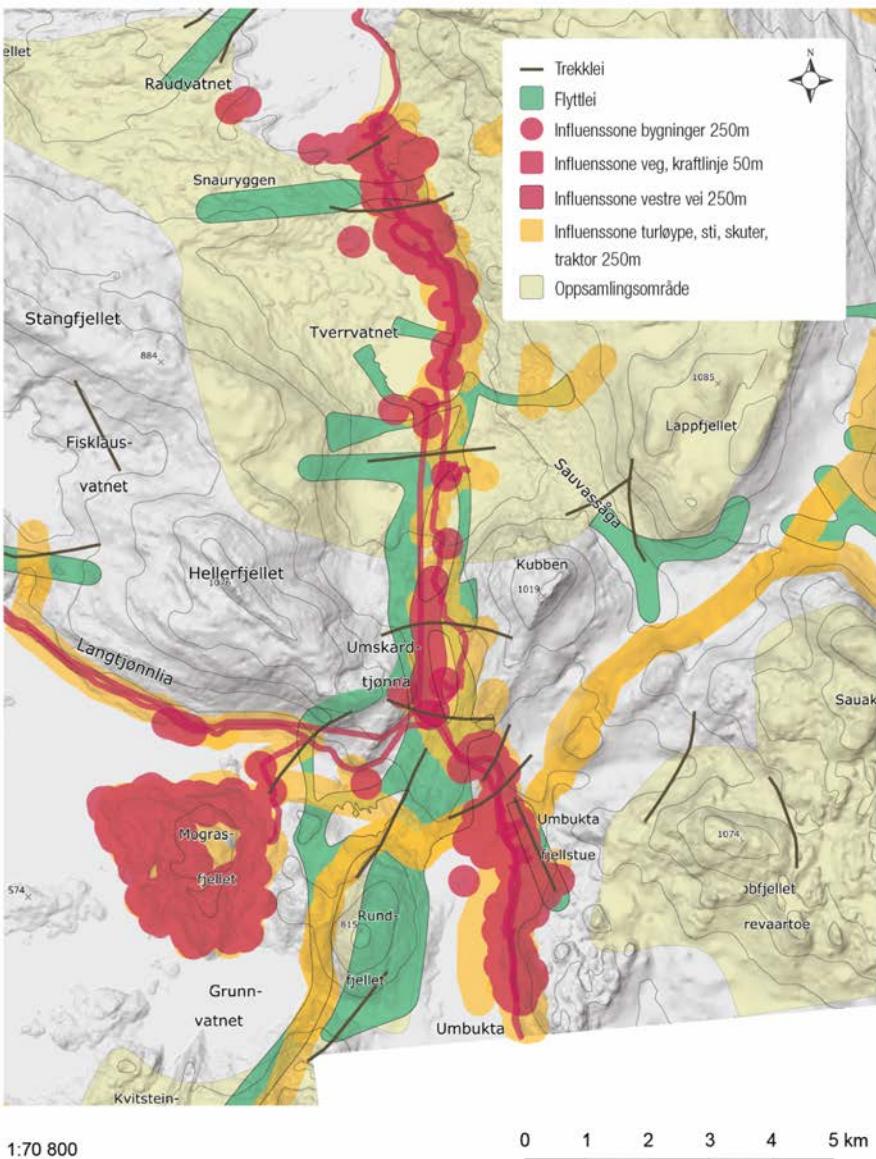
Akte vuesiehtimmie disse lea joekehts effekth geajnoebigkemistie dajvesne Umskarden bijre. Akte båeries geajnoelaajroe eatnemem fulkie jih dan bijre stråmhpoeh jih sermeh guktie almetji darjomh daan geajnoen mie-tie ajve bovtsem ånnetjii sturrieh mah leah aktem stuhtjem geajnoebealeste. Mubpene bielesne dajveste akte urrebe geajnoelaajroe jáhta mij lea bæjjanamme eatnamisnie dievhtemi tjirrh. Dan åvteste almetjh, mah daam geajnoem nuhtieh, sjijtieh väajnoes åroodh bovtseguhkiebistie, jih sturremedaje sæjhta gemtebe åroodh viertestamme dejnie båeries laajrojne. Daah vuesiehtimmieh viehkiehtieh daajroedaer-piesvoetem väajnoes darjodh voenges tsiehkieh bijre, jih dynamihken jih gellie-voeten bijre eatnamisnie.

Juktie vearelde, almetji darjomh, svih-tjeh leah jeereldihkie, lissine jeatjah jarkelimmieh goh juvrh jih klijmajarke-limmieh, båatsoeburrieh tjertestieh daerpies aktem jeereldihkie perspektijvem utnedh mij lea dihle mij gamtoem representerede influensdajvine. Båatsoeburrieh aaj jeiehtieh dialogue jeatjah utnijigujmie eatnamistie lea vihkeles juktie v.g. jijnjh darjomh almetjistie uvtedh gosse bovtsgujmie juhtieminie jih suehpeden. Daate viesjiesvoetide vuesehthe gosse ajve kaarhtide vuartesje mah gäåvniesieh bieelen båatsoem me-atan vaeltedh vuesiehtimmien gaavhtan soejkesjeprosessi tjirrh.

Dääjrehtimmiebaseradammie daajroe kaarhematerijellesne

Akte dejstje stööremes haestemijstie daan beajjetje eatnemesoekjesjim-mesne lea doh gellie jih daamtaj gaahtjije giehtelimmieh laante- jih eat-

Umskaret i Ildgrubben reinbeitedistrikt (RBD)

Figur 2: Umskaret i Ildgrubben reinbeitedistrikt (kilde: H. Lundberg v/Analyse og Tal)
Figur 2: Umskaret, Ildgrubben sjøtsne (gaaltje: H. Lundberg, Analyse og Tal)

Heggmoen i Bodø kommune i Duokta reinbeitedistrikt. Reindrifta erfarer her at det kan være svært utfordrende å passere Heggmoen med reinen ettersom terrenget er veldig bratt og kupert, og steder å passere er få. I tillegg er skogen tett noen steder, som gjør reinflyttingen uoversiktlig i dette området. Det bratte terrenget krever god synsevne for å kunne posisjonere seg i forhold til reinens bevegelsesmønster. Særlig de siste 4-5 årene har nye turstier dukket opp, og dette reduserer fremkommeligheten ytterligere i et bratt og smalt terregng. En fysisk installasjon

som f.eks. ei hytte trenger ikke å være ei utfordring, men det er aktiviteten til og fra hytta og hvilken aktivitet det er, som ofte skremmer reinen bort. Denne dynamikken kommer ikke til synne i kartene.

Umskaret betegnes som en flaskehals blandt reindriftsutøvere i Ildgrubben rbd. og er illustrert i figur 2. Denne flaskehalsen er i et relativt åpent landskap som er påvirket av at flere eldre veitraséer går gjennom området. Her er det særlig forstyrrelser som følge av menneskelig aktivitet etter veitraséene og i land-

skapet for øvrig som skaper utfordringer for reinflyttingen. Fremfor å se landskapet gjennom et fugleperspektiv slik kartene gjør, poengterte en reindriftsutøver verdien av å se terrenget gjennom et tversnitt av landskapet for å synliggjøre konsekvenser av inngrep og menneskelig aktivitet. Et eksempel på dette er forskjellige effekter av veiutbygging i området rundt Umskaret. En gammel veitrasé følger terrenget og er omgitt av busker og kratt slik at menneskelig aktivitet langs denne veien i liten grad virker forstyrrende på reinen som oppholder seg et stykke unna veien. På andre siden av området går en nyere veitrasé som er hevet i terrenget gjennom fyllinger. Dermed vil mennesker som bruker denne veien være synlig for reinen på lang avstand og forstyrrelsessonanen vil være bredere sammenlignet med den gamle traséen. Disse eksemplene er med på å synliggjøre behovet for kunnskap om lokale forhold samt dynamikken og mangfoldet i landskapet.

På grunn av variasjonen som fins i værforhold, folks aktivitet, bevegelser i tillegg til andre endringer som rovdryradferd og klimaendringer, poengterer reineierne behovet for å ha et dynamisk perspektiv på hva som representerer bredden i influenssone. Reineierne sier videre at dialog med andre brukere av landskapet er viktig, for å unngå f.eks. mye menneskelig aktivitet under reinflytting og kalving. Dette illustrerer svakhetene ved å bare forholde seg til eksisterende kart uten å involvere reindriften fullt ut gjennom eksemplvis planprosesser.

Erfaringsbasert kunnskap i kartmaterialet

En av de største utfordringene i dagens landskapsplanlegging er de mange og ofte konkurrerende virksomhetene på land- og naturressurser. Reindriften erfarer at utbyggere, konsekvensutredere og planleggere ikke fanger opp kompleksiteten som eksisterer i terrenget og de risikerer dermed å tolke kartene feil. Det er

nemevierhtieb bijre. Båatsoe dåjrechte dah mah bigkeminie, konsekvensesalkehtæjjah jih soejkesjæjjah eah gellielaaketjem vueptesth mij eatnamisnie gåavnese, jih dan åvteste leah vaahrine kaarhtide båajtoehlaakan toelhkestidh. Daerpies lissiehtamme daajrojne guktie edtja areaaleåtnoekaarhth toelhkestidh, dan åvteste kaarhth leah standardiseradamme aelhkiehtimmieh riektesvoeteste, jih dan åvteste ij gåessie gih dynamikhkem eatnamisnie ellieslaakan vueseht.

Akte båatsoeburrie jeehti:

« Standaarh darjodh guktie edtja konsekvensh (råajvarimmiste) aerviedidh lea geurve. Almetjh eah dagke nuekie ussjedadth man gellielaaketje eatneme lea – mijjeh giehtelibie naemhtie guktie dihte voenges tsiehkide eatnamisnie sjeahta jih dejtie sturremidie mah joe gåavniesieh. Daan sjiekenisnie

aa j smaave orre prosjekth maehtieh stoerre konsekvensh mijjese åadtjodh».

Daajroe maam båatsoe åtna Sov baelien tjirrh eatnamisnie bovtsine ektine dej ovmessie jaepieboelhki tjirrh lea joekoen vihkeles juktie guarkedh jih kaarhtide toelhkestidh goh vielie goh ajve sievh, polygonh jih mierieh eatnamisnie. Dan åvteste eevre vihkeles båatsoe varke meatan sjædta soejkesjimmesne skilkehtassijste jih darjoemijstie mah sjichtieh bovtsem sturredh.

Laavenjostoe båatsoen, dotkijen jih reeremen gaskem buerebe kaarhti gaavhtan

Daan prosjekten tjirrh mijjeh viehkiehtibie illustrasjovnh kaarhtijste evtiedidh mah enn vielie vuesiehtieh jih vueptiestieh gellievoetem jih dyna-

mihkem skilkehtassijste, sturremijstie jih båatsoen areaaleåtnoste. Seamma tijjen haestiemidie tjuvtjiedibie gosse bovtsen areaaleåtnoem kaarhtese beaja jih influensdajvh tjielkeste. Mijjen barkoe lea vuesiehtamme gosse fokusem heaptojde åtna jih heaptojde meatan vaalta kaarhtematerijellese dellie dihte maahta viehkiehtidh areaalh vuesiehtidh mah leah lissie vihkeles båatsoen fleksibilitetese jih dakhoesæjjan. Jahlts prosjekte "FleksiRein" aadtjen lea galhkeme sjihthebe dialogem jih laavenjostoem jáerhkedh båatsoen, dotkemen jih reeremen gaskem, dejnie ulmine representasjonem bueriedidh båatsoen areaaleåtnoste-jih daerpiesvoeteste kaarhtematerijalesne, jih siebriedahken goerkesem lissiehtidh ihke bovtse ovsturreldh gåatome- juhteme- jih rahtjemedajvh daarpesje.

Foto: Askild Solberg

Figur 3 Diskusjoner rundt kart og arealbruk. Tom Lifjell, Camilla Risvoll, Svein Morten Eilertsen (foto: Aase Kristine Lundberg).
 Figuvre 3 Digkiedimmieh kaarhti jyh areaaleåtnoen bijre. Tom Lifjell, Camilla Risvoll, Svein Morten Eilertsen (guvvie: Aase Kristine Lundberg).

behov for økt kunnskap om hvordan arealbrukskart skal tolkes, ettersom kartene er standardiserte forenklinger av virkeligheten og derfor aldri helt og fullt representerer dynamiken i landskapet.

En reindriftsutøver uttrykte at:
 «Å lage standarder på hvordan anslå konsekvenser [av tiltak] er vanskelig. Folk reflekterer kanskje ikke nok rundt hvor mangfoldig naturen er – vi har en drift tilpasset lokale naturforhold og allerede eksisterende forstyrrelser. I denne sammenhengen kan selv små nye prosjekter få store konsekvenser for oss.»

Kunnskapen som reindriften besitter

gjennom sin tilstedeværelse i landskapet sammen med reinen gjennom de ulike årstider er uvurderlig for å forstå og tolke kartene til å bety mer enn bare streker, polygoner og punkter i landskapet. Det er derfor helt avgjørende at reindriften blir involvert tidlig i planleggingen av inngrep og aktivitet som medfører forstyrrelser på reinen.

Samarbeid mellom reindriften, forskere og forvaltning for bedre kart

Gjennom dette prosjektet bidrar vi til å utvikle illustrasjoner av kart som i større grad synliggjør og fanger opp mangfoldet og dynamikken av inngrep, forstyrrelser og reindriftens arealbruk. Samtidig peker vi på

utfordringer knyttet til kartfesting av reinens arealbruk og definering av influenssoner. Arbeidet vårt har vist at fokus og inkludering av flaskehalsene i kartmaterialet vil kunne bidra til å synliggjøre arealer som er ekstra viktige for reindriftas fleksibilitet og handlingsrom. Selv om prosjektet 'FleksiRein' er nylig avsluttet vil vi fortsette dialog og samarbeid mellom reindrift, forskning og forvaltning med mål om å bedre represesjonen av reindriftens arealbruk og -behov i kartmaterialet, samt øke samfunnets forståelse for reinens behov for uforstyrrede beite- flytt- og trekkarealer.

Soabahallan - Samisk mekling i reindriftsen

I denne artikkelen trekker vi frem noen funn fra et RUF finansiert forskningsprosjekt. Målet med prosjektet var å utarbeide et kunnskapsbasert grunnlag til forskrifter om gjennomføring av mekling etter § 73 i reindriftsloven.

Av Jan Erik Henriksen, Ida Hydle og Knut Petterson

Vi har lest dokumenter, gjennomgått reindriftsrelaterte dommer, snakket med reineiere og myndigheter som jobber med reindriftsspørsmål samt meklere med erfaring fra reindriftskonflikter.

§ 73 sier:

Fylkesmannen kan av eget tiltak eller etter ønske fra en leder av siidaandel, fra en siida eller fra et distrikt bestemme at det skal megles mellom to parter som ikke klarer å samarbeide om løsning av en konflikt.

Fylkesmannen eller Reindriftsstyret utpeker en person som antas å ha tillit hos begge parter som megler. Megleren innkaller til møte med rimelig varsel, og begge parter har plikt til å møte.

Nærmere regler om gjennomføring av megling fastsettes av departementet.

Reindriftsloven av 2007 innebar flere endringer. Siida erstattet driftsenhet, staten kan pålegge alle reineiere i en siida/distrikt en prosentvis lik reduksjon av reintall dersom distriktet/siidaen internt ikke blir enige om reduksjon. Sistnevnte bestemmelse anses av staten som en del av 2007 lovens dreining mot økt selvstyre i reindriften. Dreiningen represen-

terer et brudd på en lang periode med «lappefogd-styring» der lappefogden avgjorde spørsmål og tvister mellom reineierne. Med 2007 lovens «innføring» av selvstyre, blir henvendelser fra reineierene møtt med svar om at dette må dere selv ordne opp i og ved uenighet, anses slige konflikter som privatrettslige. Vi setter «innføring» i hermetegn fordi det er grunn til å stille seg spørsmålet om reindriftsmyndighetene har gjort reindriftsamene i stand til å ivareta dette selvstyret gjennom for eksempel opplæring. Det gikk ti år før selvstyreteutvalget la frem sin rapport om utfordringer for selvstyre i reindriftsnæringen (2016). Og lovnaden i reindriftslovens § 73 om å utforme forskrifter om mekling er ennå ikke innfridd. Et velfungerende meklingsinstitutt er en sentral del av selvstyret, da ikke alle uenigheter eller konflikter lar seg løse uten at noen utenfra bidrar. Ved spørsmål om hvorfor dette har tatt så lang tid, har det mer uformelt vært sagt at man har hatt andre presserende oppgaver, bla reintallfastsettinger, reintallsreduksjoner og forvaltningsmessig omorganisering.

Mangel på tilrettelegging for selvstyre og manglende konfliktløsningsssystem samtidig med at reineierne har blitt møtt med svaret «privatrettslig», har gjort reindriftsrelaterte konflikter mer synlige.

Samtidig ser vi i media en økt bruk av advokater og rettsaker for å forsøke å løse konfliktene. Vi sier «forsøke» fordi rettssystemet til tross for muligheter med rettsmekling, svært sjeldent bidrar til å løse de underliggende konfliktene. I en rettsak «vinner» den ene, mens den andre taper. Tapende part må vanligvis også betale «vinnerens» saksomkostninger som fort kommer opp i millionbeløp. Reindriftsnæringen er en liten og tett minoritetsnærer der alle kjenner alle. Næringen er svært presset til å avgi beitearealer til «samfunnsvyttige» formål som gruveindustri, kraftutbygging, militære formål, veier, hyttefelt etc. Svarene på slike utfordringer finnes kanskje helt andre steder enn i rettsaker mellom naboer og gamle kjenninger. Slike måter å «løse» konflikter på blir svært belastende psykisk og sosialt. Det vil som oftest være mange uheldige og negative hendelser og episoder før sakene havner i retten, trusler og krangsel, kanskje også voldsepisoder. Tidligere venner blir uvenner. Folk lever med en kontinuerlig beredskap for hva som blir det neste. Man mister nattesøvn og får kroppslike og psykiske smerter.

Dommene vi har studert viser at hoveddelen av konfliktene handler om beitearealer. I flesteparten av rettsakene er staten stevnet. De

flest konfliktene oppstår på høst og vinterbeite. Mange av disse sakene er langvarige og har gått gjennom hele rettssystemet. I slike saker er det ikke så enkelt å skille mellom interne og eksterne konflikter. En rekke av de forordninger som myndighetene har kommet med og som påvirker forhold mellom reineiere, ligger langt tilbake i tid. De er fra en tid da synet på samiske rettigheter var annerledes og mindre utviklet enn i dag. Det samme gjelder lovgrunnlaget og rettspraksis, både i norske domstoler og internasjonale organer. Også synet på alternativ tvisteløsning og gjenopprettende rett (Restorative Justice) har endret seg de senere årene.

Vi har gjort en grundigere analyse av to av sakene fordi vi finner trekk ved disse to konfliktene som går igjen i mange konflikter. I den ene saken handler det om et område som både er et beiteområde og et flytteområde som har vært brukt av begge parter på forskjellige måter i minst tre generasjoner. Myndigheter har blandet seg inn i bruken i minst to omganger på tidligere tidspunkt. Saken viser også hvordan press på beiter i ett område, bidrar til press og konflikter i naboområdet.

Den andre saken viser hvordan og hvilke konsekvenser det har at to gode naboer havner i en rettsak mot hverandre. Ulik vektlegging av syn på reindrift som kun en økonomisk inntektskilde eller også som en viktig samisk identitetsfaktor virker konfliktfremmende. Både det å tilrettelegge for at reindrift blir en tilstrekkelig inntektskilde, og forventninger om erstatningsutbetaling for tapt beite har sine utfordringer. Her finner vi at yngre og eldre reineiere har ulike holdninger. Disse to sakene viser også betydningen som advokater og sakkyndige har. Mange advokater lever av å representere parter i rettssaker. Advokatene flest er i liten grad orientert mot mekling. Norske dommere har begrenset opplæring i og varierende grad av

erfaring med rettsmekling. Samtidig finnes det dommere som er svært opptatt av mekling som alternativ til rettsprosessen

Vi er derfor skeptiske til forslagene fra utvalget om jordskifterettens kompetanse knyttet til interne forhold i reindriften som ble fremlagt i 2016. Jordskifteretten er en del av rettssystemet og utvalgets tilnærming er juridisk og ikke meklingsfaglig basert. Arbeidet med bruksplaner bør gi grunnlag for mekling, men dette er en sak for jordskifternen og ikke politi og de ordinære domstoler. Et problem med dagens lov er at dersom jordskifteretten er enig med klager, kan den bare oppheve bruksreglene. Bruksreglene må deretter til ny behandling i distriktet. Dette er helt annerledes enn slik jordskifteretten med sin fleksible ordning ellers arbeider. Arbeidsgruppen foreslår at fylkesmannen skal administrere meklingsordningen. Fylkesmannen er statens representant i fylket. Vi har i rapporten dokumentert at staten ofte er part i reindriftskonflikter, og at reineiere er skeptiske og har liten tillit til fylkesmannens reindriftskompetanse og meklingskompetanse.

Politiet/reinpolitiet har heller ikke god nok praktisk og teoretisk kompetanse i mekling. Reindriften har lite kjennskap til politiets meklingsmandat. Reineiere forbinder politiuniformen med kriminalitet og har liten tro på politiet i reindriftskonflikter, selv om reinpolitiet brukes mye til befaringsoppdrag sammen med reindriftsmyndighetene. Reineiere og reindriftsmyndigheter synes heller ikke å ha god nok kompetanse på hva som på den ene siden er brudd på lover og regler og dermed en politisak og eventuelt en sak for domstolene, og på den andre siden hva som er brudd på bruksregler og dermed en sak for reindriftsmyndigheter og eventuelt jordskifteretten. Vi ser også mangler i samarbeidet mellom politiet/reinpolitiet og reindriftsmyndighetene. Politiet har

lite kjennskap og få henvisninger til konfliktrådene. Politjuristene ved Finnmark politidistrikt er en flaskehals dersom saker foreslås oversendt til konfliktrådene, fordi påtaleavgjørelse tar alt for lang tid. Mekling må skje snarest. Slik tidsbruk medvirker til å befeste mistilliten til myndigheter og til utenrettlig «løsning» på konflikter

Vi har også sett på forslaget til konflikthåndteringsnivåene til selvstyret utvalget. Utvalget foreslår fire nivåer:

1. Distriktsstyret forsøker å finne løsning
2. Lokal konfliktløsning i regi av næringen
3. Mekling etter § 73 i reindriftsloven
4. Domstolene

Vi registrerer at ingen av disse trinnene fungerer tilfredsstillende idag. Distriktsstyrrene fungerer ytterst ulikt, og rettsakene vi viser til forteller oss at distriktsstyret pr. idag ikke er rustet til å finne løsninger på konflikter på et tidlig tidspunkt. Konfliktløsning i regi av næringen selv synes også foreløpig fjernet. Hvem og hva skal representere næringen: Norske reindriftsamers landsforbund (NRL)? Reindriftsstyret?

§ 73 må fylles med et innhold som partene kan enes om, hvis den skal kunne bidra til konfliktløsning. Vi har vist at det ikke bare gjelder § 73, men også andre deler av reindriftsloven må revideres for at § 73 skal få noen betydning.

Hvis det fjerde trinnet, domstolene, skal bidra til fred og god konflikt-håndtering i reindriften, så må de rustes opp. Domstolene i dag spiller en ytterst varierende rolle. Det er vanskelig å se noen konsekvens i domstolenes samejuridiske politikk, dvs. rettsbehandlingen av saker med en eller flere samiske parter og/eller saker med samerettelige problemstillinger.

Tillit og habilitet til mekler anses svært sentral i vellykket mekling. Vi undersøkte derfor om konfliktrådene som et profesjonelt landsdekkende konfliktorgan også kunne mekle i reindriftskonflikter etter §73. Konfliktrådene er lite kjent og lite brukt i samiske områder, også av politiet/reinpolitiet. Men eksempler viser at man kan lykkes også i reindriftsrelatert mekling. Denne muligheten til frivillig mekling på et offentlig, nøytralt nivå, må også stå åpen for reindriften – men det kreves informasjon, tillitsbygging og tilleggs-skolering av meklere. Samisk språk er viktig, man må bruke mye tid til forberedelser og motivasjon. Innen reindriften er dette med å klare seg, iešbirget, høyt ansett. Vi påpeker også en reindriftssamisk motstand mot å delta i stormøter (dialogmøter der alle som er berørt av konflikten inviteres og der mye av arbeidet foregår ved at deltakerne sitter i sirkel). Utstrakt bruk av for-samtaler og indirekte mekling må derfor innarbeides. Det må også åpnes opp for å ta i bruk naturen, dvs at man møtes ute, som meklingsarena.

Konfliktrådene har profesjonell meklingkompetanse, men denne må tilpasses samisk språk og kultur. Reindriftsamene er selv også opptatt av at meklere har reindriftskunnskap. Vi forstår argumentasjonen, men ser at kravet om reindriftskompetanse hos meklere vil være vanskelig å forene med kravet om habilitet og tillit. Dette taler for å bruke eksterne meklere også i reindriftskonflikter. Konfliktrådene sin mekling er basert på frivillighet, mens § 73 også åpner opp for tvungen mekling. Konfliktrådene mangler en form for samisketnisk beredskap som bør være tilstede ved denne type mekling.

Vi har fremmet følgende forslag, basert på våre meklererfaringer og funn i rapporten:
Meklingen etter § 73 bør ligge i reindriftsarbeidet til Sametinget og samordnes med NRL, og Landbruksdirektoratet. UiT, bidrar gjerne med sin forskningsbaserte kompetanse om konflikthåndtering og mekling, reindriftsforhold, samisk språk og kultur, samerett, levekår og sosiale forhold. Det må utvikles et kurs for meklere og meklingsveiledere som

skal kvalitetssikre meklerens innsats. Også reineiere, særlig siidaledere og distriktssekretærer samt elever ved reindriftsskolen bør få tilbud om opplæring i dialogkunnskap, konfliktforståelse og forvaltningskunnskap tilpasset konfliktfeltet og samisk reindrift. Slik opplæring bør bli en forutsetning for å inneha en stilling innen reindriftsforvaltning på sentralt og lokalt nivå.

Når det gjelder meklerrollen, bør følgende forhold vektes:

- Personlighet er viktig, kjønn er ikke så viktig, man må kunne samisk og være mer enn middels interessert
- Man må være «outsider», jobbe systematisk for å finne ut hvem som bør involveres, forstå slektskaps- og generasjonssystemet, bruke tradisjonelle møte- og kommunikasjonsformer, forstå frivillighet
- Være til stede, forsiktig, men ufravikelig, bruke mye tid, ha stay-er-evne, bruke mange formøter, kunne skyttelmekling, forstå å være budbringer, forstå tidsdimensjonen i meklingen
- Ha gode og pedagogisk skolerte veiledere

Foto: Majjen Eira

Bruk av drone

Bruk av droner til forskjellige formål er blitt et aktuelt tema de siste årene. Også i reindrifta har bruk av droner fått en viss utbredelse. Spørsmålet er om dette har noen nytteverdi for næringa? Hva er bruksområdene, begrensningene, mulighetene?

*Av Erlend Winje, NIBIO og
Rune Storvold, NORCE*

I 2016 gjennomførte NORCE (tidligere Norut) og NIBIO en undersøkelse som hadde som formål å finne ut mer om bruk av droner i utmarksnæringene i Nord-Norge samt potensialet for fremtiden. I etterkant av undersøkelsen ble det også gjennomført regionale informasjonsmøter. Møtene ble finansiert av Fylkesmannen i de forskjellige fylkene.

Tilbakemeldingen fra undersøkelsen og informasjonsmøtene gir grunnlag for følgende konklusjoner mht reindrifta:

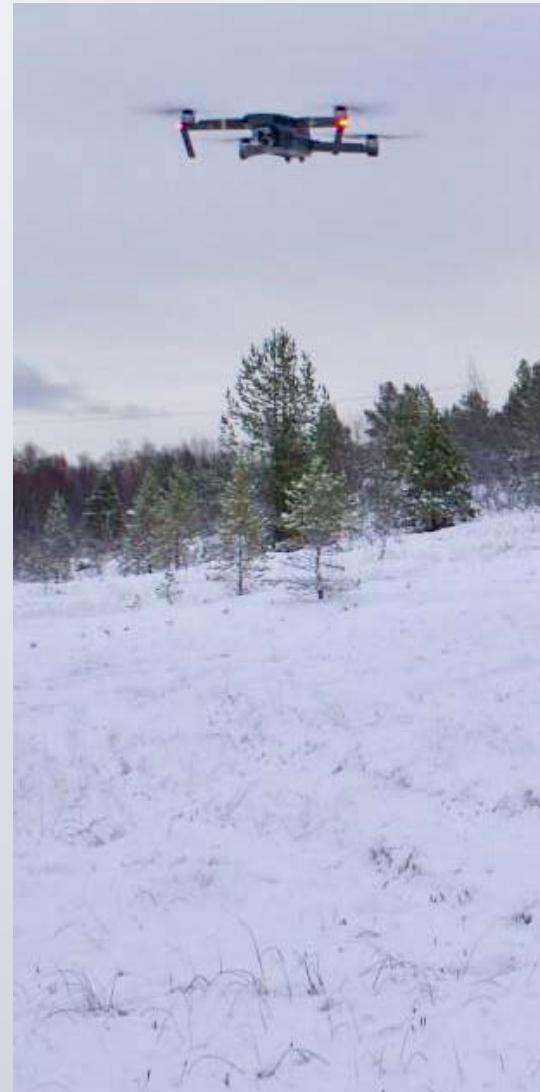
- Mange utøvere/distrikter benytter allerede drone i drifta og interessen for dette er økende
- Det er relativt mye kunnskap om dronetyper, praktisk bruk samt anvendelsesområder
- Det er manglende kunnskap om gjeldende regelverk (krav til godkjennning for næringsvirksomhet mm)
- De viktigste bruksområdene er leting/tilsyn, sanking og flytting av dyr
- Batterikapasiteten samt radioforbindelse er ofte den største begrensningen mht praktisk bruk (begrenset flytid og rekkevidde)

Nytteverdi for næringa

De mest vanlige dronene som brukes i reindrifta per i dag er multiro-

torer. Dronens hovedfunksjon er at den fungerer som flyvende plattform for diverse sensorer og annet tilleggsutstyr. En av de viktigste funksjonene er streaming av video (filmkamera) samt at den avgir lyd. Gjennom dronens kamerafunksjon kan brukeren fjerneobservere dyrene og omgivelsene. Lyden fra rotorene, eventuelt påmontert lydenhet, gir mulighet til å drive dyrene i ønsket retning. Tilbakemeldingene fra brukerne er ofte at dronen fungerer som et forlenget arm ved leting/tilsyn, noe som gir mulighet til å dekke større geografiske områder og på den måten letter tilsynet. Drone gir også større adgang til utilgjengelige eller farlige områder. Det siste kan eksempelvis være flytting av dyr fra skredutsatte områder.

Det fins også annet utstyr som kan monteres på dronen og som kan gi tilleggsopplysninger med nytteverdi for bruker. Varmesøkene kamera kan, spesielt i kombinasjon med ordinært kamera, være til hjelp for å finne dyr for eksempel i skog. Men dette er enn så lenge kostbart utstyr som fort kan koste mer enn det smaker. Dronen kan også bære forskjellige typer sendere eller mottakere, slik som for eksempel enheter som kan motta signaler fra diverse GPS-enheter (eksempelvis radiobjella fra Telespor) i områder utenfor vanlig teledekning. Sammen med samarbeidsparter arbeider NIBIO nå med å utvikle små sendere

som gir signaler til en mottaksenhett som eksempelvis kan være montert på en drone. Senderne kan integreres i en halsklave eller et øremerke. Dette kan teoretisk gjøre det lettere å finne og identifisere enkeltdyr og grupper av dyr i terrenget ved å fly dronen i passende høyde over aktuelt område.

Så langt tilsier altså erfaringene at bruk av drone kan føre til økt effektivitet i drifta, bedre dyrevelferd og redusert ulykkesrisiko for utøverne (HMS). Det er mulig at bruk av drone

i reindrifta

Lars Anders Bjerkås Huva i Tjeldøy RBD med drone. Foto Erlend Winje.

også gir et positivt miljøbidrag i form av mindre bruk av motorkjøretøy, men dette vet vi ikke nok om per i dag.

Krav til bruk av drone i næringsvirksomhet

Fremover må en forvente både en forbedring av eksisterende funksjoner samt utvikling av nye funksjoner som kan knyttes til bruk av drone. Det vi ser for oss som viktigst å ta tak i som FoU-institusjoner, er tilpas-

sing av teknologien mer spesifikt til næringens behov. Som nevnt er batterikapasiteten samt begrensninger mht kommunikasjon pilot-drone (radiosignaler, sendekapasitet streaming mm) blant de største flaskehalsene per i dag i forhold praktisk bruk. Men aller viktigst, slik vi ser det, er å bidra til at næringa kan innfri kravene i gjeldende regelverk. For å drive lovlig med drone i næringssammenheng for operatørklasse RO2, som vi anser som

nest aktuelt i reindrifta, må fører av dronen ha gjennomført obligatorisk e-læringskurs og eksamen, samt være tilknyttet og kvalifisert av en godkjent droneoperatør (virksomhet) registrert hos Luftfartstilsynet. En droneoperatør kan være et reinbeitedistrikt eller et etablert foretak rettet mer spesifikt mot formålet. Det stilles en del formelle krav til etablering og godkjenning av en droneoperatør. Blant annet skal det utarbeides en operasjonsmanual og risikoanalyse for virksomheten.

Kursopplegg for reindrifta

Både teknologien, kostnadene og ikke minst regelverket tilsier at å etablere seg som en seriøs droneaktør er en krevende sak som forutsetter kompetanseheving/spesialisering samt en del organisering for å lykkes. På nevnte informasjonsmøter ble dette nevnt spesifikt som en sak næringen ønsket hjelp til. NIBIO og NORCE har derfor søkt midler til utvikling og gjennomføring av et tilpasset kursopplegg der vi tar sikte på å hjelpe aktuelle aktører til å bli godkjent som droneoperatører og på den måten hjelpe næringen med å bli «airborne». Målet er å få godkjent minst 6 droneoperatører (virksomheter) i Nord-Norge i løpet av 2019 som kan knytte til seg dronepiloter og serve reindriftsnæringen med kvalitetssikrede dronetjenester i fremtiden innenfor gjeldende regelverk. Det forutsettes at deltakerne kan dokumentere tilknytning til reindrifta og at de har erfaring som dronepilot. Dersom finansieringen går i orden vil vi informere mer om dette i løpet av mai eller juni.

Kontaktinformasjon:
erlend.winje@nibio.no
Tlf 47 32 92 14

Evaluering av endringer i den offentlige forvaltningen av reindriften

NIBIO, divisjon Kart og statistikk, har på oppdrag fra Landbruks- og matdepartementet (LMD) gjennomført en evaluering av endringer i den offentlige forvaltningen av reindriften som trådte i kraft 1. januar 2014.

Av Finn-Arne Haugen, Ingrid M. Tenge,
Geir-Harald Strand

Evalueringen gjelder spesifikt avviklingen av områdestyrene og overføringen av deres oppgaver til Fylkesmannen (FM) i de (den gang) fem nordligste fylkene. LMD ga følgende mandat for evalueringen:
Hovedformålet med evalueringen er å få vurdert om endringene har gitt en mer oversiktig og effektiv forvaltning, samt en mer tydelig forvaltningsstruktur.

I tillegg skal evalueringen vurdere hvorvidt:

- integreringen av forvaltningen av reindriften i et bredere faglig miljø så langt, samlet sett, har gitt kompetansemessige gevinstar,
- det er utviklet gode rutiner for samisk og reindriftsfaglig medvirkning i den nye forvaltningsmodellen,
- endringen av forvaltningen har bidratt til økt legitimitet i reindriften og samfunnet for øvrig,
- omorganiseringen har endret reindriftsnæringens opplevelse av hvordan førstelinjetjenesten løser sine oppgaver,
- fylkesmannen har bidratt til at kommuner og fylkeskommuner i større grad ivaretar sitt ansvar overfor reindriften gjennom fylkeskommunale- og kommunale planprosesser.

I forbindelse med overføring av forvaltningsmyndigheten til de fem nordligste fylkesmennene ble det avklart at reindriftens områdekontorer skulle være lokalisert der de var før overføringen. Imidlertid ble det åpnet for at det gjennom fylkesvis prosesser kunne være rom for andre løsninger dersom dette vil være mest effektivt og hensiktmessig. Fylkesmennene har valgt noe ulik organisering av reindriften, og i evalueringen må det også vurderes om valg av forvaltningsmodell har virket inn på måloppnåelsen.

Evalueringen er basert på intervjuer med representanter for Fylkesmannen, Landbruksdirektoratet, Sametinget og Norske Reindriftsamsers Landsforening (NRL). I alt ble 23 personer intervjuet. I tillegg ble reinbeitedistrikten, kommunene og andre interesser invitert til å delta gjennom en nettbasert spørreundersøkelse. Spørreundersøkelsen hadde lav svarprosent (24 %).

Oversiktig og effektiv forvaltning, og en tydelig forvaltningsstruktur: Evalueringen viser at endringen har hatt positiv effekt på effektiviteten i forvaltningen. Dette gjelder særlig behandling av plansaker. Reindriftshensyn kommer nå inn tidligere i samordningsprosessene, og antall forvaltningsledd er redusert ved avviklingen av områdestyrene. Forvaltningens struktur oppleves

som tydelig internt i embetene, samtidig som det er påpekt noe uklarhet i forholdet mellom Fylkesmannen og Landbruksdirektoratet. Også for kommunene og andre offentlige etater har det nå blitt enklere å forholde seg til denne delen av reindriftsforvaltningen, først og fremst fordi disse kjenner fylkesmannsembetet og forholder seg til dette i flere sammenhenger. Reindriftsnæringa opplever ikke forvaltningen som mer tydelig. Særlig gjelder dette reinbeitedistrikter som disponerer areal i flere fylker der fylkene har organisert reindriftsforvaltningen ulikt.

Kompetansemessige gevinstar: Endringen har ført til at fylkesmannsembetene har fått økt kunnskap om reindriftsnæringa, samtidig som reindriftsforvaltningen har fått bedre tilgang på juridisk kompetanse. Reindriftsforvaltningens kompetanse på reindrifta i egen region synes i noen grad å være svekket ved at saksbehandlere ikke lenger kan støtte seg på kompetansen i områdestyrene. Det er også blitt mindre kontakt og utveksling av kompetanse mellom ulike forvaltningsnivåer innad i reindriftsforvaltningen og mellom områdekontorene.

Rutiner for samisk og reindriftsfaglig medvirkning: Forvaltingen og Sametinget/NRL har ulike oppfatninger av begrepet medvirkning, og der-

Boazodoalu almmolaš hálddašeami rievdadusaid árvvoštallan

NIBIO, Kárta ja statistikhka ossodat lea Eanandoallo- ja biebmodepartemeanta (EBD) ovddas árvvoštallan rievdadusaid boazodoalu almmolaš hálddašeami, mat fápmui bohte oððajagimánu 1. beaivvi 2014.

*Finn-Arne Haugen, Ingrid M. Tenge,
Geir-Harald Strand*

Árvvoštallan guoská earenoamážiid guovllustivrraid heittihheapmái ja go sin doaimmat sirdojedje Fylkkamánniide dan (dalá) viðá davimus fylkkain. EBD attii čuovvovaš mandáhta árvvoštallamii:
Váldoulbmil lea árvvoštallat jus rievdadusat leat dagahan čielgaseappo ja doaibmileappo hálddašeami, ja maid čielgaseappo hálddašanstruktuvrra.

Dasa lassin galgá árvvoštallamis boahit ovdán jus:

- boazodoalu hálddašeami ovt-tastahttin viidát fágalaš birrasii dássážii lea buktán gelbbo-lašvuoda bohtosiid go geahčá ollislačcat,
- leat ovddiduvvon buorit rutiinnat sámegiela ja boazodoallofágalaš mielváikkheami ektui dan oðða hálddašanmodeallas,
- hálddašeami rievdaapepmi lea veahkehan lasihit legitimithehta boazodoalus ja servodagas muđui,
- oððasisorganiseren lea rievadan boazoealáhusa vásáhusa dan ektui movt vuosttašlinjabálvalus čoavdá ášsiid,
- fylkkamánni lea váikkuhan dasa ahte suohkanat ja fylkasuhkannat eambbo vuhtiiváldet iežaset ovddasvástdusa boazodoalu ektui fylkasuhkanlaš- ja suohkanlaš plánaproseassain.

Hálddašanválddi sirdima oktuvođas dan viðá davimus fylkamánniide čielggaduvvui ahte boazodoalu guovllukantuvrrat galge bisuhuvvot báikkiin gos dat ledje ovdal sirdima. Goitge rahppui dat vejolašvuota ahte fylkkaid gas-kasaš proseassain galgá leat vejolašvuota eará čovdosiidda jus dat leat beaktileappo ja ávkkálaččabut. Fylkkamánnit leat válljen iešguđet lágan organiserema boazodoalus, ja árvvoštallamis ferte guorahallat jus hálddašanmodealla válljen lea váikkuhan dasa movt olahit mihtuid.

Árvvoštallamis leat jearahallan áirasiid Fylkkamánnis, Eanandoallo-direktoráhtas, Sámedikkis ja Norgga Boazosápmelaččaid Ríikasearvvís (NBR). Oktiibuot leat jearahallon 23 olbmo. Dasa lassin leat orohagat, suohkanat ja eará berošteaddjít bovdejuvvon searvat jearahallanisk-kadeapmái neahta bokte. Jearahallaniskkadeapmái lei unnán vástidan-proseanta (24 %).

Čielgasit ja doaibmileappo hálddašeapmi, ja čielgasit hálddašanstruktuvra: Árvvoštallan čájeha ahte rievdaapepmi lea váikkuhan buori guvlii go guoská hálddašeami doaibmilvuhtii. Dat guoská earenoamážiid plánaáššiid meannudeapmái. Boazodoallovuhtiiváldin boahá dál árabut mielde ovttastahttinproseassaide, ja hálddašanlađđásat leat dál unnon go guovllustivrrat leat

heittihuvvon. Hálddašeami struktuvra vásihuvvo dál čielgaseabbon ámmáhiin siskkáldasat, seammás go čujuhuvvo eahpečielggasvuoha gaskal Fylkkamánni ja Eanandoallo-direktoráhta. Maiddái suohkaniidda ja eará almmolaš ásahusaide lea šaddan álkit doalahit oktavuođa boazodoallohálddahusain, vuostazettiin go sii dovdet fylkkamánniámmáha ja doibmet dan ektui mángga oktavuođas. Boazoealáhus ii gal vásit hálddašeami čielgaseabbon. Earenoamážiid guoská dat orohagaide mat geavahit areálaid mángga fylkkas, ja gos fylkkat leat organiseren boazodoallohálddašeami goabbat dahje iešguđet vuogi mielde.

Gelbbolašvuoda bohtosat: Rievdaapepmi lea váikkuhan dasa ahte fylkkamánniámmát lea ožžon eambbo gelbbolašvuoda boazoealáhusas, seammás go boazodoallohálddahussii lea lassánan juridiikkalaš gelbbolašvuota. Boazodoallohálddahusa gelbbolašvuota iežas guovllu boazodoalus orru muhtin dáfus hedjonan go áššemeannudeaddjít eai sáhte šat doarjaga oažžut guovllustivrraid gelbbolašvuodas. Lea maiddái unnon oktavuohta ja gelbbolašvuoda lonohallan gaskal daid iešguđet hálddašandásiin boazodoalu siskkobealde ja gaskal guovllukantuvrraid.

Rutiinnat sámegiela ja boazodoal-

med også om målet for samisk og reindriftsfaglig medvirkning. Forvaltingens forståelse av begrepet har bakgrunn i lovverk, særlig plan- og bygningsloven og forvaltningsloven, hvor grupper og enkeltpersoner gis rett til innsikt, og til å gi uttrykk for sine synspunkt. Sametinget og NRLs forståelse av medvirkning knyttes til folkerettslige begreper om medbestemmelse, som slår fast at den samiske befolkningen har spesielle rettigheter som forplikter myndighetene. Det er behov for å skille tydelig mellom medvirkning og medbestemmelse. Reindriftsnæringas mulighet til medvirkning svekkes om arenaer og prosesser som skal ivareta dette blir nedprioritert som følge av det politiske arbeidet for økt medbestemmelse. Dagens prosesser og arenaer for medvirkning, slik forvaltningen oppfatter begrepet, synes ikke å være tilstrekkelige. Det er derfor behov for å utvikle disse videre.

Legitimitet i reindriften og samfunnet for øvrig: Forvaltningens legitimitet i reindriftsnæringa synes å være svekket, men det er ikke grunnlag for å peke på omorganiseringen i seg selv som årsak til dette. Misnøye med grunnlaget og prosessen bak endringen, en oppfatning om uklarheter i reindriftsloven, samt konflikter og regulererende vedtak i næringa, synes å påvirke denne holdningen. Forvaltningens legitimitet i samfunnet for øvrig synes å ha økt, spesielt gjelder dette for kommuner og andre offentlige etater. Det er en generell oppfatning av at det nå er et tydeligere skille mellom forvaltning og næring.

Førstelinjetjenesten: Områdekontorene framstår fortsatt som et viktig element i førstelinjetjenesten. Det er ulik oppfatning av hvor godt embetene ivaretar førstelinjetjenesten, avhengig av om det er forvaltningsoppgaver eller utadrettet virksomhet med aktiv rådgiving ovenfor

næringa som vektlegges. Det synes klart at reindriftsforvaltningen har hatt en dreining mot større vekt på forvaltningsoppgaver og mindre rådgiving. Dette er en styrt utvikling over flere år og er ikke en følge av den organisatoriske endringen. Samtidig har reinbeitedistrikte gjennom reindriftsloven av 2007 fått større selvstyre og er ment å ivareta en større del av rådgivnings- og serviceoppgavene, noe de ikke har hatt ressurser til.

Fylkeskommunale- og kommunale planprosesser: Omleggingen synes å ha ført til en bedre faglig samordningsprosess hvor også reindrifta inkluderes på et tidlig stadium. Samtidig er det utvilsomt utfordrende for reinbeitedistrikte å følge opp alle sakene hvor de blir berørt. Ut fra de politiske forutsetningene som til enhver tid er gitt, bidrar fylkesmannsembetene til at reindriftsnæringas interesser blir ivaretatt i plansaker. Eventuelle endringer med hensyn til hvor sterkt reindrifta skal prioriteres er ikke et spørsmål om organisering av forvaltningsorganet, men må komme som følge av endringer i politiske styringssignaler.

Forvaltningsmodell: Fylkesmannsembetene har valgt ulike modeller for organisering av reindriftsforvaltningen. Ut fra det materialet som foreligger her er det ikke grunnlag for å konkludere med at en bestemt organisasjonsmodell fungerer best i forhold til måloppnåelsen. At det etableres interne rutiner og prosedyrer som fungerer i forhold til valgte modell, synes å være viktigere enn hvilken modell som velges. Opprettholdelse av områdekontorene har vært viktige for å opprettholde både kvalitet og legitimitet i forvaltningen, og for å skape ro i omorganiseringsprosessen.

Evalueringen inneholder forslag til tiltak som kan vurderes nærmere, uten å gi konkrete anbefalinger: Det

er trolig en fordel for reindriftsnæringa om fylkesmannsembetene benytter samme organisasjonsstruktur for reindriftsforvaltningen og harmoniserer kontaktpunktene mot næringa slik at forvaltningen fremstår mest mulig ensartet og gjenkjennelig. Fylkesmannsembetene bør utvikle nye arenaer og prosedyrer for reindriftsnæringas medvirkning i planprosesser, f.eks. supplere (eller erstatte) dialogforum med arenaer for bredere involvering og medvirkning. Det bør utredes hvordan reinbeitedistriktenes evne til å fylle rollen de er tillagt gjennom reindriftsloven kan styrkes, eventuelt om det er behov for en egen rådgivingstjeneste for næringa. Fylkesmannsembetene bør videreutvikle samarbeidet mellom de ulike fagområdene som har relevans for reindriftsnæringa. De bør også etablere prosesser, møtesteder eller nettverk som sikrer at reindriftsforvaltningen vedlikeholder og styrker kunnskapen om reindriftsnæringa i sin region. Internt i reindriftsforvaltningen bør de faglige møteplassene (både mellom embetene og med Landbruksdirektoratet) styrkes.

lofágalaš mielváikkuheami ektui: Hálddahusas ja Sámedikkis/NBRas lea iešguđet lágan ipmárdus doahpagii mielváikkuheampái, ja nu maiddái mihtui sámegiela ja boazodoallofágalaš mielváikkuheapmái. Hálddahusa ipmárdus doahpagii lea duogáš láhkaortnegis, earenoamážiid plána- ja huksenlága ja hálddahuslága vuodul, maid bokte joavkkuin ja ovttaskas olbmuin lea riekti beassat diehtit, ja maiddái ovddidit oaiviliiddiset áššiide. Sámediggi ja NBR ipmárdus čatnasa álbmotrievttalaš doahpagiidda mielmearrideami hárrai, mas daddjo ahte sámi álbmogis leat earenoamáš rievttit mat geatnegahttet eiseváldiid. Lea dárbu earuhit čielgasit mielváikkuheami ja mielmearrideami. Boazoealáhusa vejolašvuoh- ta mielváikkuheapmái hedjona arenain, ja proseassat mat galget vuhtiiváldit dán eai vuoruhuvvo go politikhkalačcat bargojuvvo lasihit mielmearrideami. Dálá proseassat ja arenat mielváikkuheapmái, nugo hálddahus ipmirda doahpaga, eai oro leamen doarvái. Lea dárbu ovdańahittit daid eambbo.

Legitimitehta boazodoalus ja servodagas muđui: Hálddahusa legitimitehta boazodoalus orru hedjonan, muhto ii leat gal vuodđu cuiggodit ođđasisorganiserema sivvan dasa. Duhtameahttunvuhta rievdađeami vuđdui ja prosessii, ipmárdus eahpečielggasvuodđaid ektui boazodoallolágas, ja soahpat-meahttunvuhta ja ráddjejuvvon mearrádusat ealáhusas, leat dat mat orrot váikkuheami dáidda guot-tuide. Hálddahusa legitimitehta servodagas muđui orru buorránan, earenoamážiid go guoská suohka-niidda ja eará almmolaš ásahusaide. Lea obbalaš ipmárdus ahte dál lea čielgasit ráđji gaskal hálddahusa ja ealáhusa.

Vuosttašlinjábálvalus: Guovllukan-tuvrat leat ain móvssolaš oassin vuosttašlinjábálvalusas. Leat

iešguđet lágan ipmárdusat dan ektui man bures ámmáhat vuhtiiváldet vuosttašlinjábálvalusa. Dat boah- das jus leat hálddahuslašdoaimmat dahje doaimmat olggudasat oktan ealáhusa ráđđeaddima ektui mii deattuhuvvo. Orru leamen čielggas ahte boazodoallohálddahus lea jorran dan guvlui ahte hálddahus-lašdoaimmat deattuhuvvojtit eambbo ja lea unnit ráđđeaddin. Dat lea stivrejuvvon ovdańeapmi mángga lagi badjel ja ii leat váikkuhus organiserema rievdađeamis. Seammás leat orohagat 2007 boazodoallolága bokte ožžon eambbo iešmear- rideami, mas lea oaivvilduvvon ahte galgá vuhtiiváldet stuorit oasi ráđđeaddin- ja bálvalusdoaimmain, juoga masa sis eai leat leamaš resurssat.

Fylkkasuohkanlaš- ja suohkanlaš plánaproseassat: Rievdađeapmi orru mieddisbuktán buoret fágalaš ovttastahttinproseassa mas maiddái boazodoallu fátmmastuvvo árat dásis. Seammás lea diehtelasat hástalus orohagaide čuovvulit buot áššiid maiddá guoskkahuvvojtit. Daid politikhkalaš eavttuid ektui mat áigges áigái addojit, de leat fylkamánniámmáhat veahkkin dasa ahte boazoealáhusa beroštumit vuhtiiváldojit plánaáššiin. Vejolaš rievdađeamit dan ektui man bures boazodoallu galgá vuoruhuvvot ii leat gažaldat hálddahusorgána organiseremis, muhto ferte boah- tit ovdań politikhkalaš stivrensignálaid rievdađemiin.

Hálddašanmodealla: Fylkamánniámmáhat leat válljen iešguđet lágan modeallaid organiseret boazodoallohálddahusa. Daid dieđuid ektui mat leat ii leat vuodđu konkluderet jus muhtin dihto organiseremodealla doaibmá buoremusat mihtuid olaheami ektui. Go ásahuvvojtit siskkáldas rutiinnat ja bargovuogit mat doibmet válljejuvvon modealla hárrai, de orrot dat móvssoleappot go dat makkár modealla válljejuvvo.

Guovllukantuvraid doalaheapmi lea leamaš dehálaš vai bisuha sihke kva-litehta ja legitimitehta hálddahusas, ja maiddái vai doalaha ráfi ođđasis-organiserenproseassas.

Árvvoštallan sistisdoallá árvalu-said doaibmabijuide maid sáhttá vihkkekallat lagabui, almma addi-mis konkrehtalaš ávžžuhusaid: Lea jáhkkimis ovdamunni boazodollui jus fylkamánniámmáhat atnet seamma organiseren struktuvrra boazodoallohálddahusas, ja nu harmonisere oktavuođagaskaoami ealáhusa ektui vai hálddašeapmi lea nu ollu go vejolaš ovttalágán ja dakkár maid olbmot dovdet. Fyl-kkamánniámmáhat berrejtit ovddidit ođđa arenaid ja bargovugiid mas lea boazodoalu mielváikkuheapmi plánaproseassain, ovdańearkkka dihte dievasmahttit (dahje mols-ut) gulahallanforuma arenaiguin mas lea viidát fátmmasteapmi ja mielváikkuheapmi. Berre maid čielg-gadit movt sáhttá nannet orohagaid návccaid deavdit dan rolla mii lea sidjiide lasihuvvon boazodoallolága bokte, ja jus vejolačcat lea dárbu sierra ráđđeaddinbálvalussii ealá-hussii. Fylkamánniámmáhat berrejtit ovddidit ovttasbarggu gaskal daid iešguđet fágasurggiid main lea guoskevašvuohta boazodollui. Berre maid ásahit proseassaid, čoahkka-nansajid dahje fierpmádaga mii sihkkarastá ahte boazodoalloháld-dahus doalaha ja nanne gelbo-lašvuoda guovllu boazodoalus. Boazodoallohálddahusas siskkál-dasat berrejtit nannejuvvot fágalaš deaivvadanbáikkit (sihke ámmáhiid gaskkas ja Eanandoallodirektoráhta gaskkas).

Transporterer du rein med bil eller henger?

Mattilsynet retter oppmerksomhet mot dyrevelferd for rein denne våren. Vi vil øke reineiernes bevissthet om hvordan de ivaretar dyrevelferden for rein under og etter transport.

Av Mattilsynet

Det kan være en stor påkjenning for et dyr å bli transportert, og det er flere hensyn som må tas

I noen sammenhenger trenger du kompetansebevis for å transportere rein for å sikre at dyrevelferden er ivaretatt under transport.

Skal du transportere dyr som en del av en næring må du ha fullført kurs og mottatt kompetansebevis. Eksempler på næringsmessig transport er transport til slakteri, transport av andres dyr mellom beiter og transport i forbindelse med turisme.

Det finnes noen unntak. Du behøver ikke kompetansebevis hvis du driver hobby-basert transport. Eksempler på dette er transport av kjørerein til bruk i reinkappkjøring og transport av egne dyr mellom beiter. Som «egne dyr» regnes også andres dyr i samme siida som transporteres som en del av et arbeidsfellesskap.

For informasjon om kurset «Transport av levende reindsdyr»: www.sagelv.no. Neste kurs holdes i slutten av mai 2019. Er du i tvil om du behøver kompetansebevis kan du kontakte ditt lokale Mattilsyn for veiledning.

Foto: Majjen Eira

Etter transport er det viktig at alle dyrene får tilsyn for å være sikker på at ingen har blitt skadet

Det er stressende for dyrene å bli transportert. Særlig på våren er det ikke en selvfølge at alle dyrene klarer seg etter å ha blitt transportert. Det er ditt ansvar som dyreeier å ha nok tilsyn med dyrene til at du kan være sikker på at de klarer seg godt etter transport.

Pass på at dyr som blir gående for seg selv ikke legger seg og blir liggende. Som dyreholder må du ha godt nok tilsyn med dyrene til å oppdage syke og skadde dyr så fort som mulig. Ingen dyr skal forlates slik at de risikerer å bli liggende og dø av seg selv. Det må forhindres at svake dyr blir liggende og angripes av åtseldyr mens de er i live. Derfor er det svært viktig at svake dyr en-

ten må avlives med en gang, eller følges opp særskilt. Det er dyreholders ansvar at det blir gjort. Dette er selvfølgelig alltid viktig, men særlig aktuelt på denne tiden av året.

Aktuelt regelverk:

Den som har ansvar for dyr har også ansvaret for at dyra har det bra. Mattilsynets oppgave er å føre tilsyn, veilede og pålegge tiltak dersom dyrevelferden ikke blir ivaretatt.

- Lov om dyrevelferd
- Forskrift om næringsmessig transport av dyr på www.lovdata.no

For mer informasjon:

Les om dyretransport på www.mattilsynet.no
Ta kontakt med ditt lokale Mattilsyn hvis du har spørsmål. Tlf. 22 40 00 00

Geasehat go bohccuid biillain dahje jorriin?

Biepmubearráigeahču goziha erenoamažit ellidsuodjalusa bohccuid fievrridemi oktavuođas. Mii dahttut fuomášahttit boazoeaiggáidiid mo sii sáhttet vuhtiiváldit elliidsuodjalusa fievredeami barggu oktavuođas.

Elliide sáhttá fievredeapmi garrisit čuohcat, ja leat máŋga beali maid ferte fuolahit

Muhtin oktavuođain gáibiduvvo sierra kurga ovdal go dus lea lohpi fievredit ealli bohccuid vai sihkkarasttát elliin lea buorre dilli fievredeami oktavuođas.

Jus áiggut fievredit elliid ealáhusdoaimma oktavuođas, de fertet leat čađahan kurssa ja ožon gelbbolašvuoduođaštusa. Ealáhusdoaimmalaš elliid fievredeapmi lea ovdamarkka dihte fievredeapmi njuovahahkii, earáid elliid fievredeapmi ovtta guohntuneatnamis nubbái ja fievredeapmi turistaealáhusa oktavuođas.

Don it dárbbaš gelbbolašvuoduođaštusa jus fievredat bohccuid ástoáiggedoaimmaid oktavuođas. Ovdamearkkadihte hergiid heargegilvvuide dahje iežat bohccuid gaskkal geasse-ja

dálveorohaga. Dát guoská maid siidaguimmiid boccide, daid oaččot maid geasehit bargguid oktavuođas.

Dieđuid kursa "Transport av leende reinsdyr" (Ealli bohccuid fievredeapmi) birra: www.sagelv.no Boahtte kurga lágiduvvo loahpágeahčen miessemanus 2019. Jus it dieđe dárbbašat go don gelbbolašvuoduođaštusa, de sáhtát jearrat iežat báikkálaš Biebmobearráigeahčus.

Manjel fievrideami lea deatalaš bearráigeahčat elliid vai dieđat ahte leat dearvan eai ge lapašuvvan.

Eallit streassaluvvet fievredeami geažil. Erenoamážit giđđat ii leat diehtelas ahte buot eallit cevzet manjel go leat fievreduvvon. Lea elliid eaiggáda ovddasvástadus dárkkistit ahte ii oktage ealli leat lapašuvvan dahje eará lágje gillán ja ferte leat sihkar ahte eallit bures cevzet manjel fievredeami.

Ferte leat dan meare buorre bearráigeahču ahte fuomášit buohcci ja váibbat bohccuid jođánit. Galgá fuolahit ahte bohccot mat mannet

sierra, eai báze iehčanassii. li oktage boazu galgga guđđojuvvot nu ahte sáhttá iešalddis jápmít, dahje eallinaga borahallat boranávddiide.

Váibbat bohccuid galgá juogo dakkaviđe heakkahuhttit, dahje áimmahuššat erenoamážit. Lea boazodolliid ovddasvástadus dan fuolahit.

Láhkaásahusat

Lea elliid eaiggáda ovddasvástadus dárkkistit ahte eallit eai gillá. Jos eaiggát ii fuolat iežas elliid, biepmubearráigeahču soaitá dalle fertet dahkat mearrádusaid varjalit eallidsuodjalusa.

- Eallidsuodjalus láhka (Lov om dyrevelferd) www.lovdata.no
- Láhkaásahus elliid fievredeami birra ealáhusdoaimmas (Forskrift om næringsmessig transport av dyr)

Eambbo dieđut

- Loga dáppe eambbo elliid fievredeami birra mattilsynet.no
- Váldde oktavuođa Biebmobearráigeahčuin jus leat gažaldagat-Tlf 2240 0000.

TILSKUDD TIL JURIDISK BISTAND FOR REINBEITEDISTRIKTER OG SIIDAER

Som reinbeitedistrikt eller siida kan dere få tilskudd til juridisk bistand i saker som gjelder reindriftens beiterett. Tilskuddet gis gjennom Reindriftens Utviklingsfond.

Av Elena Guttormsen, seniorrådgiver
Landbruksdirektoratet

Hvem kan få tilskudd?

Tilskuddet gis til reinbeitedistrikter og siidaer. Det betyr at siidaandeler og enkeltreineiere ikke har mulighet til å søke på dette tilskuddet.

Hvilke saker omfattes av tilskuddsordningen?

Tilskuddet gis kun i saker som gjelder reinbeitedistrikts/siidaens arbeid med sikring av reindriftens beiterett, blant annet arbeid med beskyttelse av beitearealer. Slike saker kan for eksempel være etablering av hyttefelt eller vindkraft i reinbeiteområder.

Dere kan få tilskudd i saker både med og uten domstolsbehandling. Saker uten domstolsbehandling er for eksempel søker om utbygging i reinbeiteområder, som blir behandlet av plan- og bygningsmyndighetene. I saker med domstolsbehandling kan dere innvilges tilskudd både for behandling av saken i tingretten, og for behandling i høyere instanser hvis dere har behov for å anke saken.

Tilskudd til juridisk bistand gis ikke i saker mellom reindriftsutøvere eller mellom reindriften og reindriftsmyndighetene. Grunnen til dette er at reindriftsmyndighetene ikke skal ta parti med en av partene i saken.

Hvilke utgifter kan dekkes av tilskuddet?

Dere kan søke om tilskudd til dekning av følgende utgifter:

- Juridisk bistand etter antall timer som er brukt i saken.
- Deres egne utgifter til reise og opphold i forbindelse med rettsmøter o.l. Slike utgifter må ha vært nødvendige i saken. Det vil si at hvis dere kunne avholde møte med advokat på Skype eller telefon, vil dere ikke få refundert utgifter til reise og opphold hvis dere i stedet for velger å møte advokat personlig. I rettsmøter er det som regel møteplikt, slik at utgifter knyttet til reise og opphold i forbindelse med rettsmøter vil anses som nødvendige.
- Rettsgebyr og sideutgifter i forbindelse med en rettssak.

Hvor mye kan dere få?

I retningslinjene er det satt begrensninger for hvor mye tilskudd søker kan få i forskjellige typer saker:

- I saker uten domstolsbehandling kan det gis tilskudd for inntil 50 timer juridisk bistand. Dette kan for eksempel være utarbeidelse av en reindriftsfaglig uttalelse i en byggessak.
- I saker med domstolsbehandling i første instans (tingretten) kan det gis tilskudd for inntil 100 timer juridisk bistand, inkludert 50 timer forut for domstolsbehandlingen.

Timesatsen tilsvarer den til enhver tid gjeldende offentlige salørsatsen. Per 1. januar 2019 utgjør timesatsen kr 1 040.

Hvis dere har søkt om dekning av både juridisk bistand og andre utgifter, slike som rettsgebyr, reise mv, vil dere kun få tilskudd innenfor det maksimale beløpet for den enkelte ordningen. Dette kan illustreres med følgende eksempler:

- Hvis dere har søkt om tilskudd til 100 timer juridisk bistand i en sak for tingretten, og reise og opphold for distriktets representanter, vil dere kun få tilskudd som tilsvarer 100 timer x kr 1 040 = kr 104 000.
- Hvis dere har søkt om tilskudd til 50 timer juridisk bistand i en sak for tingretten, og reise og opphold på kr 20 000, vil dere få tilskudd som tilsvarer 50 timer x kr 1 040 = kr 52 000 pluss tilskudd til dekning av utgifter til reise og opphold på kr 20 000, totalt kr 72 000.

Hvordan skal utgiftene dokumenteres?

Utgiftene skal dokumenteres med følgende dokumenter:

- Spesifisert faktura fra advokat som viser antall timer som er brukt, og hva konkret timene er brukt på (for eksempel, skriving av stevning, lesing av saksdokumenter, telefonkontakt med klient mv). I tillegg må dere legge ved dokumentasjon på at fakturaen er betalt, for eksempel kontoutskrift.
- Fakturaer fra hotell/flyselskap mv som viser deres utgifter til reise og opphold i forbindelse med saken, og dokumentasjon på at disse er betalt (kvittering/kontoutskrift).
- Fakturaer på rettsgebyr/sideutgifter, og dokumentasjon på at disse er betalt (kvittering/kontoutskrift).

Hva hvis dere får tilkjent saksomkostninger i retten eller får fri sakførsel?

Ofte er det slik at den parten som vinner saken, har krav på å få dekket sine saksomkostninger fra motparten, med mindre saken er av slik art at retten bestemmer å ikke tilkjenne parten omkostningene. Hvis dere

får dekket saksomkostningene i retten, vil tilskudd til juridisk bistand fra RUF bli krevet tilbake. Grunnen til dette er at hvis dere beholder tilskuddet, vil dere ha fått dekket de samme omkostningene to ganger.

Hvordan søker dere?

Søknad om tilskudd til juridisk

bistand må fremmes på et særskilt skjema, som finnes på Landbruksdirektoratet.no. Søknaden sendes til Landbruksdirektoratet på: postmot-tak@landbruksdirektoratet.no eller Landbruksdirektoratet, Postboks 1450 Vika, 0116 Oslo. Det er ingen søknadsfrist for denne tilskuddsordningen.

DÅARJOE JURIDIHKELES DÅARJOSE BÅATSOESİJTIDE JİH SİJTIDE

Goh båatsoesijte jallh sijte maehtede dåarjoem juridihkeles dåarjose åadtjodh aamhtesinie mah leah båatsoen gåatomereaktan bijre. Dåarjoe vadtasåvva Båatsoen Evtiedimmiefoenten tjirrh.

Gieh maehtieh dåarjoem åadtjodh? Dåarjoe båatsoesijtide jih sijtide vadtasåvva. Daate sæjhta jiehtedh sijtebelieh jih aktegs båatsoeburrieh eah nuepiem utnieh daan dåarjoen bijre syökedh.

Mah aamhtesh feerhmesuvvieh dåarjoeörnegistie?

Dåarjoe ajve aamhtesinie vadtasåvva mah leah båatsoesijten/sijten barkoen bijre juktie båatsoen gåatomereaktam gorredidh, gaskem jeatjah barkoe mij gåatomedajvh vaarjele. Dagkerh aamhtesh maehtieh vuesiehtimmien gaavhtan årrodh tseegkeme hæhtjoesijjiste jallh biegkefaamoe båatsoedajvine. Dijjieh maehtede dåarjoem åadtjodh aamhtesinie dovne riektiegietedimmie jih bielelen riektiegietedimmie. Aamhtesh bielelen riektiegietedimmie leah vuesiehtimmien gaavhtan ohtsemh bigkemen bijre båatsoedajvine, mah soejkesje- jih bigkemeåejvieladtijste giöttesuvvieh. Aamhtesinie riektiegietedimmie dijjieh maehtede dåarjoem åadtjodh dovne aamhtesegjetedämman digkiereaktesne, jih gietedämman jollebe instaansi- ne jis dijjieh daarpesjidie aamhtesen

bijjelen klååkedh. Dåarjoe juridihkeles dåarjose ij aamhtesidie båatsoeajhteri gaskem vadtasovvh, jallh båatsoen jih båatsoeåejvieladtji gaskem. Fåantoe lea båatsoeåejvieladtjh eah edtjh partijem vaeltedh aktine dejstie guejmijste aamhtesisnie.

Mah maaksoeh dåarjoe maahta maeksedh?

Dijjieh maehtede dåarjoen bijre syökedh juktie daejtie maaksojde maeksedh:

- Juridihkeles dåarjoe dej tæjmoej mietie mah leah aamhtesisnie åtnasovveme.
- Jijtjedh maaksoeh vuelkemen jih årromen åvteste gosse meatan orreme reaktatjåanghkojne jih plearoeh. Daagkerh maaksoeh leah tjoereme daerpies årrodh aamhtesisnie. Daate sæjhta jiehtedh jis dijjieh lidh maahteme Skype-tjåanghkoem jallh tellefovne-tjåanghkoem utnedh, idie sjighth maaksoem vuelkemen jih årromen åvteste åadtjodh jis dijjieh sijreste veeljede advokaatem persovneles råakedh. Reaktatjåanghkojne åajvahkommes díedtem åtna stieresne årrodh, guktie maaksoeh mah leah ektie-

damme vuelkiemasse jih årroemas- se reaktatjåanghkojne sjiekenisnie sjijtieh vuajnalgidh goh daerpies.

- Reaktamaaksoe jih baaltemaakso- eh reakta-aamhtesen sjiekenisnie.

Man jijnjem maehtede åadtjodh?

Njoelkedassine gaertjedimmieh leah biejesovveme man jijnjem dåarjoem ohtsije maahta ovmessie sårhts aamhtesinie åadtjodh:

- Aamhtesinie bielelen riektiegietedimmie maahta dåarjoem vedtedh 50 tæjmoej raajan juridihkeles dåarjose. Maahta vuesiehtimmien gaavhtan aktem båatsoefaageles lahtestimmiem darjodh aktene bigkeme-aamhtesisnie.
- Aamhtesinie riektiegietedimmie voestes instaansesne (digkiereakta) maahta dåarjoem vedtedh 100 tæjmoej raajan juridihkeles dåarjose, desnie meatan 50 tæjmoej riektiegietedimmien åvtelen.

Tæjmoeåasa lea díhthe fierhsten aejkien byögkeles salææeraåasa mij lea faamosne. Tsïengelen 1. b. 2019 tæjmoeåasa lea 1 040 kr.

Jis dijjieh lidie syökeme maaksoen bijre dovne juridihkeles dåarjoste jih

jeatjah maaksojste, goh reaktamaaksoe, vuelkeme jih vielie, sijhtede ajve dhaarjoem åadtjodh dan bijjemes summen sisnjelen fiereguheten öörnegasse. Maahta dam vuesiehtidh daej vuesiehtimmiegjumie:

- Jis dijjieh lidie dhaarjoen bijre syöke me 100 tæjmoej raajan juridihkeles dhaarjose aktene aamhtesisnie digkieraktese, jih vuelkemen jih årromen åvteste sijten tjirkijidie, sijhtede ajve maehtedh dhaarjoem åadtjodh mij lea seamma goh 100 tæjmoeh x 1 040 kr = 104 000 kr.
- Jis dijjieh lidie dhaarjoen bijre syöke me 50 tæjmoej åvteste juridihkeles veahkan aktene aamhtesisnie digkieraktesne, jih vuelkemen jih

årromen åvteste 20 000 kråvnine, sijhtede dhaarjoem åadtjodh mij lea seamma goh 50 tæjmoeh x 1 040 = 52 000 kr lissine dhaarjoe juktie vuelkemen jih årromen åvteste maeksedh 20 000 kråvnine, ållesth 72 000 kråvna.

Guktie edtja maaksojde vihtiestidh?

Edtja maaksojde vihtiestidh daej tjaatsegigujmie:

- Spesifiseradamme reeknege advokaateste mij vuesehte man gellie tæjmoeh mah leah åtnasovveme, jih misse tæjmojde vihtieslaakan nuhtjeme (vuesiehtimmien gaavhtan, tjaeleme steebnegistie,

lohkeme aamhtesetjaatsegijstie, tellefovnegaskese klientine jih vielie). Lissine tjoerede vihtiestimmiem baalte biejedh mij vuesehte reeknege lea maakseme, vuesiehtimmien gaavhtan kontotjaalege.

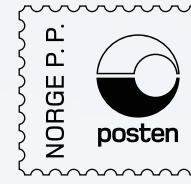
- Reeknegr hotellijsste/ girtiesieltijsste jih vielie mah dijen maaksoeh vuelkiemasse jih årroemassee aamhtesen sjiekenisnie vuesiehtieh, jih vihtiestimmie mij vuesehte dah leah maakseme (vihtiesleahpa/kontotjaalege).
- Reeknegr reaktamaaksojde/baaltemaaksojde, jih vihtiestimmie mij vuesehte dah leah maakseme (vihtiesleahpa/kontotjaalege).

Enn jis dijjieh aamhtesemaaksoj-de åadtjode reaktesne jallh frije aamhtesejutemem åadtjode?
Daamtaj dihte akte paarhte mij aamhtesem vitnie, krievenassem åtnasov maaksoeh aamhtesen åvteste vuestieguejmeste åadtjodh, jis aamhtese ij leah dagkeres sårh teste guktie reakta muana ij guajman maaksojde vedtedh. Jis dijjieh aamhtesen maaksoeh reaktesne åadtjode, dellie BEF sæjhta kriovedh dijjieh dåarjoem bååstede maeke de. Fåantoe lea jis dijjieh dåarjoem utniehtidie dellie lidh sijhteme maaksoem åadtjodh seamma maaksoej åvteste göökth.

Guktie syökede?

Tjuara ohtsemem dåarjoen bijre juridihkeles dåarjose aktene sjie-re goeresne tjaeledh, mij sijjesne Landbruksdirektoratet.no gååvnese. Ohtseme Laanteburriedirektora-tese seedtesåvva: postmottak@ landbruksdirektoratet.no jallh Landbruksdirektoratet, Postboks 1450 Vika, 0116 Oslo. Ij leah naan ohtse-memierie daan öörnegasse.

Returadresse: Landbruksdirektoratet, avd. reindrift
Løkkeveien 111, 9510 Alta
ISSN 0333-4031

• adresser

Fylkesmennene

Fylkesmannen i Troms og Finnmark

Statens hus, 9815 Vadsø
Telefon 78 95 03 00
fmtpost@fylkesmannen.no
Besøksadresse:
Deanugeaidnu 6, Karasjok
Bredbuktnesveien 50B, Guovdageaindu
Skogbrukets hus, Andselv
Strandveien 13, Tromsø
Damsveien 1, Vadsø

Fylkesmannen i Nordland

Statens hus, 8002 Bodø
Telefon 75 53 15 00
fmnpostmottak@fylkesmannen.no
Besøksadresse: Sjøgata 78, Fauske

Fylkesmannen i Trøndelag

Besøksadresse:
Saemien Sjite, Snåsa
Øra 28, Røros
Postadresse: Postboks 2600
7734 Steinkjer
Telefon: 74 16 80 00
fmtpost@fylkesmannen.no

Landbruksdirektoratet

Avdeling Reindrift, Alta

Besøksadresse: Løkkeveien 111, 9510 Alta
Telefon: 78 60 60 00
postmottak@landbruksdirektoratet.no

Oslo

Postboks 8140 Dep, 0033 Oslo
Besøksadresse: Stortingsgt. 28, 0161 Oslo
Telefon: 78 60 60 00
postmottak@landbruksdirektoratet.no